

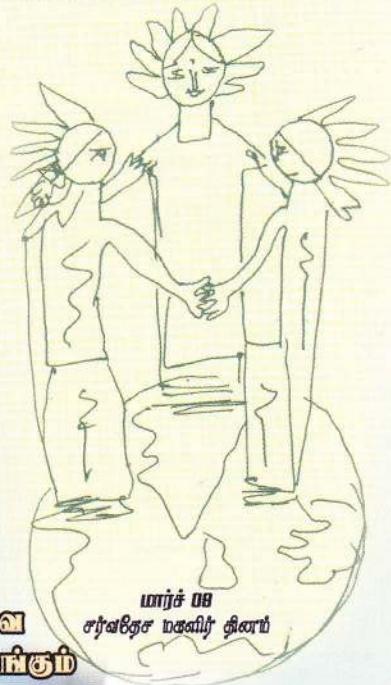
ஏசந்கத்துர்

கிலட்சியம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

திருமதி-கபாஜீனி சக்கரவர்த்தி

வயக்கலவிப் பணிமானர்,
கல்குடா வயம், யட்டக்களைப்.

மாஞ்ச மீ
ஏஷந்தெ மக்கிழ் தீவரம்

அன் புமணி + அன் பழகன் குருஸ்

50/-

பாஞ்சாலி : 2009
சீர்சு : 15

அன்பானவர்களே!

- ★ சென்ற வருடம் (2008) சந்தா செலுத்தாதவர்கள் சந்தாத் தொகையான ரூபாய் 1000/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ சென்ற வருடம் (2008) அரையாண்டுச் சந்தா மட்டும் செலுத்திய வர்கள் மீதித் தொகையான ரூபாய் 500/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ அன்பளிப்புக்களை வழங்க விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி உதவுங்கள்.

பணத்தைத் தொகையாகவோ/காகக் கட்டளையாகவோ / காசோலையாகவோ/ வங்கி வைப்பு மிலமாகவோ செலுத்தலாம்.

ஆசிரியர் :
சௌகாத்திரோன்

"இலட்சியம் நில்ளைக் கிண்ணியம் நில்கை"

சௌகாத்திரி

►தொற்றும் : 30.01.2008 ◀

15

பங்குனி 2009 (திவ ஆண்டு 2040)

►2வது ஆண்டு◀

ஆசிரியர் : சௌகாத்திரோன்

தொடர்பு முகவரி :

திரு.த.கோபாலக்ருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாடத்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065 2223950

077 2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail
senkathirgopal@gmail.com

ஆசிரியர்ஸுருந்து
ஆசிரியரை பொறும்.

ஆசிரியர் பக்கம்	02
அதிதிப்பக்கம்	03
கல்வியும் கல்வி வாய்ப்பும்	06
அம்மா (கவிதை)	09
கதிர்முகம்	10
எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலும்	
கருத்தரங்கும்	11
எண் கண்ணான பெண்	
இவள் (கவிதை)	12
பத்மா சோமகாந்தன்	13
பெண்கள் எழுச்சி மனித	
இந்தின் எழுச்சியே	14
விழுக்காடு (சிறுகதை)	19
பிச்சை வீடு (கவிதை)	28
பெண்மை என்பது (கவிதை)	29
உலக மகளிர் தினம் சார்பாக	
அறிக்கைச் சுருக்கம்	30
எனக்குப்பிடித்த என் கதை	33
ஒரு படைப்பாளனின்	
மனப்பதிவுகள் - 3	39
விளைச்சல் - 12 (குறுங்கவியம்)	43
வெற்றியே நோக்கு (கவிதை)	45
செங்கமலம் - 3 (தொடர் நாவல்)	46
நீத்தார் நினைவு	52
கோவிந்தன் (சிறுகதை)	54
பரிசு (குறுங்கதை)	59
விளாசல் வீரக்குட்டி	60
வானவில் (வாசகர் பக்கம்)	62

ஆசிரியர் உக்கம்

மார்ச் 08 சர்வதேச மகளிர் தினம். International Women's Day ஆகும்.

பெண் விடுதலை - போன்றீய - பெண்ணிலைவாதக கருத்துக்கள் ஜாடகங்களில் உரத்து ஓவிக்கப்படுகின்றன. தமிழர் பண்டாப்பில் ஆணுக்குப் பெண் சமமே பெண்ணை உயர்வாகப் போற்றுகின்ற சமூதாயமாகவே பண்ணடத் தமிழர் விளங்கியிர்ளனர். ஒடுக்குமுறை என்பது எந்த உருவில் இருந்தாலும் எதிர்க்கப்படவேண்டியதே. இதில் இரண்டு கருத்துக்களுக்கு இப்பில்லை. அதேவேண்டும் மருமகன்மாரைக் கொடுமைப்படுத்தும் மாமிமர்களும். சிதனத்தை வலியுறுத்தும் மாப்பிள்ளையாரின் தாய்மார் களும் பெண்களே என்பதை மனங்கொள்ளல் அழியியம் பெண் விடுதலை என்பது ஆணாதிக்கம் உட்பட பெண் களுக்கு எதிரான சகல ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிரானதேயுள்ளி ஆன் வர்க்கத்திற்கு எதிரானதல்ல. மேலும், பெண் விடுதலை - பெண் குதந்திரம் என்பது மேற்கு நாடுகளைப் போன்று கட்டற்றாகப் போய் மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிப்படி என்று சொல்லக்கூடிய கணவன், மனவனி, குழந்தைகள் அங்கிய குழுமப் அலுவகைச் சிவாதத்துவிடுமாயின், அதனால் விளையக்கூடிய சமூக அவங்கள் அதிகம். எனவே ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிராகவும் பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் சமூக அந்திகளை எதிர்க்கும் இத்தகைய செயற்பாடுகளில் ஆண் - பெண் இருபாலாரும் இணைந்து ஈடுபடுதல் விளைவுகளை இன்னும் அர்த்தமுள்ளதாக்கும் என்பதையே 'சொங்குஞ்' எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறது.

- வெங்கிருஷாமி.

அந்திதிப்பகுதி

'சொங்குஞ்' கெறுவன் திறமாற அந்த உட்க்களையும் கல்குபா அனைக் கல்வி மனமியவை

திருமதி சுபாஜுவி சக்கரவர்த்தி
அவையையும்.

- ★ 07.02.1964 இல் மெட்களப்பிள் பிள்ளை இவர் தனது ஆங்காங்கீஸ்டிக்காலையில் இருக்கிற பெண்கள் பாடசாலையில் பெற்று நம் வாழும்பூலையைப் பிர்க்காவில் கீழ்க்கண்டது தம் 8 முதல் 13 வயது மாதங்களிடம் மகளிர் க. சுபாஜுப் பாடசாலையில் (தற்பொது தேரிய பாடசாலை) கற்று போதானப் பங்களைக்கூறும் இன்று (1974 – 1978) வந்தப் பட்டதிலிருந்து வெளியேறினார்.
- ★ சுபாஜு கிசிவியா பெண்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியாகவும், கட்டுக்களம்பாட்ட கல்விக் நிலைங்களாற்றில் உதவிக் கல்வி மனமியாகவும் (கிட்டுவி வி. மட்டுவிச்சால் மகளி க. சுபாஜு தேரிய பாடசாலையில் அந்பாகவும் கடவுமயாற்றிக் கூறிச்சூறு வகைக் கல்வி மனமியாகப் பணிபிடிக்கின்றார்.
- ★ இலங்கை தீந்த மல்கண்ண்குத்தில் கல்வி டிப்ரேஸாலை முடித்த இவர் இலங்கை கல்வி நிர்வக சேங்கி (S.L.E.A.C) பிர்லைஸியைப் போடினார்.
- ★ பாடாலைக் காலத்திலிருந்து பேர்ஸ், கட்டுளை, காலிங்க, நாகம் ஆகியவற்றில் ஆப்பாமுள்ளவர். நாடகத்தை ஏற்றுக் கூயின்து மௌனமெற்றும் நிறைமயுள்ளவர். பேச்கப் போக்காளில் தேசியமட்ட விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். கல்வுபில் காலத்தில் மாதிரிக் கல்வி மாத்து பாடசாலையில் தமிழ்போனி விருது பெற்றுத்தான் இல்லாத தலையியாகவும், மானவர் தலையியாகவும் விளங்கியிருந்தார். பேர்க்கோட்டி, விளாதுப்போட்டி, விள்ளுப் பாட்டு, கட்டுளைப் போட்டிகளில் மாங்கட்டி மாத்துமிக் முதலிங்களைப் பெற்றுவரானார்.

03 | நினைவு
மார்ச் 2009

★ ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றியவேளை பல நாடகங்களைத் தயாரித்து, தேசியமட்ட பிசில்களை வென்றுள்ளார். ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய வேளைகளில் தான் கல்வி கற்பித்த பாடசாலை மாணவர்களை பேச்க, கட்டுரை, விவாதம், நாடகம் ஆகிய துறைகளில் பரிந்றுவித்து தமிழ்த் தினப் போட்டிகளிலும் தேசியமட்ட விருதுகளை ஈட்டிக் கொடுத்துள்ளார். பாடசாலையில் அவ்வப்போது தேவைப்படும் பாடல்களைப் யாத்தும் கொடுத்துள்ளார்.

★ நாட்டுக்கூத்தில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர். மட்புனித் சிசிலியா பெண்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் இவர் பிரதி எழுதித் தயாரித்த ‘குத்ரா கல்யாணம்’ நாட்டுக்கூத்து தமிழ்த்தினப் போட்டியில் 1989 இல் தேசியமட்ட விருதினைப் பெற்றது. மட்புனித்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை அதிபராக இருந்த காலத்தில் 1997, 1998, 1999, 2000 ஆண்டுகளில் நாட்டுக்கூத்தில் மாகாணமட்டத்தில் இப்பாடசாலை முதலிடம் பெறக் காரணமாயிருந்தார். ‘க்ஞன்’, ‘பாதுகை’, ‘வாலிவதம்’, ‘பாசுதம்’, ‘அயிமண்டு’, ‘அல்ல’ போன்ற வடமோடிக் கூத்துக்களையும், ‘காத்தவராயன்’ போன்ற தென் மோடிக் கூத்துக்களையும் எழுதி அண்ணாவியாரின் உதவியுடன் தயாரித்து மேடையேற்றினார். பல கூத்துக்கள் இலங்கை ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட்டன. மேலும் இவர் பிரதி எழுதி தயாரித்த ‘அம்பை வென்ற அண்பு’, ‘சிலைகள்’, ‘கிராவணேசன்’ ஆகியன தேசிய ரீதியில் முதலிடம் பெற்ற பாடசாலை நாடகங்களாகும்.

★ பல்கலைக்கழகக் காலத்தில் சிறந்த நடிகையாகத் தெரிவு, மிகச் சிறந்த விவாதத்திற்கான விருது முதலியவற்றைப் பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினராகவும் (1976) செயற்பட்டவர்.

★ 2002 இல் மாவட்ட மட்டத்தில் சிறந்த புலமைப்பிசில் பரிட்சைப் பெறுபேறு, 2004 இல் க.பொத(சாதாரண) பரிட்சையில் சிறந்த பெறுபேற்றுக்காக வடக்கிழக்கு மாகாண ஆளுநரால் பாராட்டு, பிரமாண்டமான பொருட்காட்சி பல்கலைக்கழகம் செல்லும் தொகை 2007 இல் ஒன்பது மருத்துவபீடம் உட்பட 81 ஆக உயர்வு. மட்டக்களப்பில் முதலாவது ஜனாதிபதி சாரணி

யத்தை உருவாக்கியமை, தமிழ்மொழி, ஆங்கிலமொழித் தினப் போட்டிகளில் தேசிய விருதுகளை ஈட்டியமை என்பன மட்புனிசன்ட் மகளிர் தேசிய பாடசாலை அதிபராக இவர் அங்கீருந்த காலத்தில் அனைத்து சாதனைகளாகும்.

★ மட்டக்களப்பு மாவட்ட கல்வி மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும், பெண்களின் முன்னேற்றத்திலும் ஆர்வமுள்ள செயற்பாட்டாளராக அனையாளங்காணப்பட்டுள்ள இவர்,

- ◆ மட்டக்களப்பு இந்து மகளிர் மன்றச் செயலாளர் (1983-1991)
- ◆ மட்டக்களப்பு இந்துசமய அபிவிருத்திச் சங்க உறுப்பினர்
- ◆ மட்டக்களப்பு மாவட்ட வைத்தியசாலை ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினர்
- ◆ மட்டக்களப்பு நூலக அபிவிருத்திக் குழு உறுப்பினர்
- ◆ மட்டக்களப்பு சிறைச்சாலை அபிவிருத்திக்குழு உறுப்பினர்
- ◆ மட்டக்களப்பு மாநகர சபை அபிவிருத்திக்குழு உறுப்பினர்
- ◆ கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வர்த்தகப் பீட அபிவிருத்திக்குழு உறுப்பினர்
- ◆ மட்டக்களப்பு ‘ஆரோக்யா’ பெண்கள் அமைப்பின் தலைவர்.
- ◆ மட்புனிசன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்க ஆலோசகர்.

ஆகிய பொறுப்புக்களை ஏற்று, தனது கல்வி, சமூக, சமயப் பணிகளை விசாலித்துள்ளார்.

★ தனது ஏழாவது வயதில் பேச்சுப் பயிற்சியளித்த மட்புனிசன்பந்தி இ.கி.மி. பெண்கள் பாடசாலையின் முன்னாள் அதிபர் திருமதிகமலைசூனி திருநாவுக்கரசு, தனது திறமைகளை இனம்கண்டு அவற்றை வெளிக் கொணர்ந்த மட்புனிசன்ட் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை முன்னாள் ஆசிரியை திருமதி. பங்கேஸ்வரி சங்கரப்பிள்ளை ஆகியோரைக் குருவாக நினைவுகூடாகிறார்.

★ மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் முன்னணிப் பெண்களில் ஒருவரான திருமதிகூவைனி சக்கரவர்த்தி அவர்களைச் சர்வதேச மகளிர்த்தின வேளையில் ‘செங்கதற்’ இதழின் இம்மாத அதிதியாக அறியத்தருவதில் செங்கதற் பெருமையும் கிழிச்சியும் அடைகிறது.

- ஆசிரியர்.

“கல்வியறி கல்வி வாயிப்பு”

திருமதினஸ்.சக்கரவர்த்தி B.Com PGDE, S.LEAS II
வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர், கல்குடா வலயம், வாழைச்சேனை.

அறநிலுப் படைத்த மனிதன் சமூகத்துடன் இணைந்து வாழவும் தன்னைத்தானே ஒழுங்கு படுத்திக்கொள்ளவும் கல்வி இன்றியமையாதது. மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி. இச்சமூகம் நாளூர்க்கு நாள் மாற்றமடைந்தும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டும் செல்கின்றது. இவ்வாறு மாற்றமடையும் சமூகம் ஒவ்வொரு தனி மனிதனிடமிருந்தும் வேறுபட்ட தேவைகளை வேண்டி நிற்கின்றது. இதனால் மனிதனாகப் பிறந்துவிட்ட ஒவ்வொருவரும் சமூகத்தின் தேவைக்கேற்ப தன்னிடமுள்ள அறிவு திறன் மனப்பாங்கை விருந்தி செய்து சமூகத்துடன் ஒன்றிணைந்து வாழ ‘கல்வி’ கற்க வேண்டிய தேவையுள்ளது. மாறிவரும் உலகில் நாளூர்க்கு நாள் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றைப் பயன்படுத்த கல்வியறிவு அத்தியாவசியமானது. அதுமட்டு மல்ல, மாறிவரும் சமூகத்துடன் தன்னைப் பொருத்திக் கொள்வதற்குக் கூட ‘கல்வி’ தனிமனிதன் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாதது. எல்லா உயிர்களுமே சூழலுக்கு ஏற்ப தம்மைப் பொருத்திக்கொண்டே வாழ்கி ன்றன. மனிதன் சூழலுக்கு ஏற்ப தன்னைப் பொருத்திக் கொள்வதுடன் தனது தேவைக்கு ஏற்ப சூழ்நிலையை மாற்றியமைக்க கல்வி இன்றியமையாததாகின்றது.

எந்தவொரு சமூகத்திலும் கல்வி அந்தச் சமூகத்தின் பண்பட்ட நாகரிகத்தின் தோற்றுவாயின் ஊற்றாகும். சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாடு முதலான துறைகளில் கல்வி முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. சமூக மாற்றம், சமூக வளர்ச்சி, மனிதவள மேம்பாடு, மனித விழுமியம் போன்ற பலவற்றிலும் கல்வி பெரும் தாக்கஞ்செலுத்தி வருகின்றது.

இலங்கையில் ஆரம்பகாலத்தில் குரு-சிகிய கல்வி முறை நடை முறையிலிருந்தது. இதனால் உயர்ந்தோர் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கல்வி யையும், தாழ்நிலையில் வாழ்ந்தோர் முறைசாராக கல்வியையும் பெற்று

வந்தனர். ஐரோப்பியர் வருகை மூலம் கல்வியில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியர்களுக்கே பாடசாலைக் கல்வி வழங்கப் பட்டது. அதுமட்டுமல்ல தாய்மொழிக் கல்வி பூர்க்கணிக்கப்பட்டு ஆங்கிலக் கல்விக்கே முதலிடம் வழங்கப்பட்டது. ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் அக்காலத்திற்குரிய நவீன பண்புகளைக் கொண்ட பாடசாலையாக அமைய தாய்மொழிப் பாடசாலைகள் ஒலைக் கூரைப் பாடசாலைகளாகவே இருந்தது. கல்வி அனைவருக்கும் இன்றியமையாததுள்ளினும் பாரபட்சமாகவே கல்வி வழங்கப்பட்டு வந்தமை வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

1943 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக் கல்வி முறைமையில் இருந்த குறைபாடுகளை ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி கலாநிதி C.W.W.கன்னங்கரா அவர்களின் தலைமையில் கல்வி சிறப்புக்குமுட் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அறிக்கை சமர்ப்பித்தபோதே “கல்வியில் சமசந்தர்ப்பம்” அவசியம் என்ற அடிப்படையில் விதப்புரைகள் முன்வைக்கப்பட்டது. அவ் அறிக்கையில் “அடிப்படை ஏழத்தறிவும் கல்வியிலே சமசந்தர்ப்பமும்” வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. “எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கல்” எனும் எண்ணக்கருவின் அடிப்படையில் பின்வரும் பிரதான விதப்புரைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

1. பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை கல்வி இலவசமாக வழங்கப்படல் வேண்டும்.
2. கல்வி மொழி தாய்மொழியாக இருக்க வேண்டும்.
3. பதினொரு வயதின் பின் கல்வி வழங்கவில் உயர்நிலை, சிரேட்ட தரம், செயல்முறை என முப்பிரிவில் பாடசாலைகள் ஒழுங்கமைக்கப்படவேண்டும்.

இவ்விதப்புரைகளை மையமாகக் கொண்டு இலங்கையின் கல்வியில் பல மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் எதிர்பார்த்தது போன்று கல்வியில் சந்தர்ப்பம் நடைமுறையில் வழங்கப்படவில்லை. கல்வி கற்பதில் சம வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படும் போது மட்டுமே எல்லோரும் இன, மத, மொழி வேறுபாடு இன்றி சமூகத்தில் முன்னிலையைப் பெற முடியும். கல்வி வாய்ப்புக்கள் கிடைப்பவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி சமூகத்தில் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ள கல்வி வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கப் பெறாதவர்கள் கல்வியை இழந்தவர்களாக சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்கின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இயல்பாகவே பல

திறமைகள் இருந்தாலும் கூட கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படா விடின் அவனது திறமை வெளிக்கொண்டுவரப்படாது மழுங்கடிக்கப்படு கின்றது என்பது உண்மையே ஆகும்.

இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதுமே “கல்வியில் சம வாய்ப்பு” எல்லோர்க்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை முன் வைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. எனினும் எந்தவொரு நாட்டிலும் இன்னும் முழுமையான சமவாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படாத நிலையே காணப்படுகின்றது. 1948ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 8ந் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் மேற்கொள் ளப்பட்ட “அகில உலக மனதப் பிரகடனத்தின்” 26ம் பிரிவு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“கல்வி கற்க ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு. கல்வி இலவசமாக கிருத்தல் வேண்டும். குறைந்தது ஒரும்ப அடிப்படை நிலைகளிலேவனும் அவ்வாறுருத்தல் வேண்டும். ஒரும்பக்கல்வி கட்டாயக் கல்வியாயிருத்தல் வேண்டும்”.

கல்வி கற்பதற்கு எல்லோருக்கும் சமவாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நகர்ப்புற மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வசதிகளும் வாய்ப்புக் களும் கிராமப்புற மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கல்வியில் சம வாய்ப்பு இன்மையால் இவர்கள் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத மாணவர்களாக பொதுப் பரீட்சைகளில் சிறந்த கல்விப் பெறுபேற்றைப் பெறமுடியாத மாணவர்களாக தமது திறமைகளை வெளிக்கொணர முடியாத மாணவர்களாக ஒதுங்கி வாழ நகர்ப்புற மாணவர்களே கல்வியில் முன்னிலையில் நிற்பதை பெறுபேறுகள் வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. வசதியான குடும்பங்களில் வாழும் பிள்ளைகள் கற்றலில் முன்னிலையில் நிற்க, வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் பிள்ளைகள் கல்வியில் முன்னேற முடியாது தவிக்கின்றனர். நகர்ப்புறப் பாடசாலைகள் பெளதீக, மனித வளங்களை தேவைக்கு மேலதிகமாகக் கொண்டிருக்க கிராமப்புறப் பாடசாலைகள் ஆசிரியர்கள் இன்றி கற்பித்தல் உபகரணமின்றி குறைவான பெளதீக வளத்துடன் முழுமையான கல்வியை வழங்க முடியாத நிலையிலுள்ளன. எனவே எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வியில் சம வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டு அவர்களது திறன்கள் வெளிக்கொணரப்பட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படல் அவசியம். யுனிசேவ் நிறுவனம், சிறுவர் பாதுகாப்பு அமையம் (Save the

Children) போன்ற நிறுவனங்கள் பிள்ளைகள் அனைவரும் அடிப்படை அறிவைப் பெற வேண்டும் என்பதில் கூடிய முனைப்புடன் செயற்றிட்டங் களை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர். பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகிய மாணவர்களுக்கு விசேட செயற்றிட்டம் மூலம் ‘இடைவிலகல்’ வகுப்புக்களை நடாத்தி ‘எல்லோருக்கும் கல்வி’ எனும் எண்ணக்கருவை நிலைநாட்ட முயற்சிக்கின்றனர். மாணவர்கள் எல்லோரும் கல்வி கற்பதில் சம வாய்ப்புக் பெறல் அவர்களது உரிமையாகும். அதற்கேற்ப வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டு எல்லோரும் சமமாக மதிக்கப்படும் போது பூரணமான கல்வியறிவுடைய சமூகம் உருவாகும். ■

அம்மா

உதயத்தின் வண்ணலை நீ - தெய்வ

உருவத்தின் மறுவடிவம் நீ

இதயத்தின் மெந்துடிப்பும் நீ - அன்பின் இனிமைக்குள் எமைவளர்த்தாய் நீ

பொன்சொரியும் பொய்கையேழில் நீ - அம்மா
பொய்யுலகில் மெய்யென்றும் நீ
என்வரினும் எதிர்கொள்வாய் நீ - தாயே
எமைக்காக்கும் பணியேற்றாய் நீ

-
-
-

ஏணியென எதிரிருப்பாய் நீ - உந்தன்
ஏழ்மையிலும் எமக்களிப்பாய் நீ
காணிபொருள் பொன்னழித்தும் நீ - எம்மைக் காத்திடவே உறுதிபெற்றாய் நீ

-
-
-

வீட்டுக்குத் தீபமம்மா நீ - எங்கள்
விழிகளுக்கு ஒளியூட்டி நீ
நாட்டுக்கு உதவுமருள் நீ - எந்த
நாளுமெங்கள் நினைவிருப்பாய் நீ

வாடுந்தவு மகோவி

ஏர்வாண்டு மகளிர் நாள் (International Women's Day)

பொன்னது பிச்சிலை, பெண்ணினை வாதம் போன்றுவந்தைப் பற்றிப் பொன்னியைத் தாம் கிளா செற்கினை மறந்துவிட்டுமுடியாது. ஜேர்மன் கோவாலிச் பெண்கள் இயக்கத்தின் ஆரம்பகாலம், தலைவரியாகவும், தொழிலாளர்கள் போன்ற நிலை அளவில் பாச்சியிப்புக்கள் மற்றும் ஈதங்களின் ரூபமாகவும் அவர் பெண்கள் மத்தியில் என்றும் அழியப் படுகிறார்.

பெண்களுக்காக உண்மைத் தொடர்பு, நியாகங்கள் பல செய்து, கழக நியோவீ மல் ஈதங்களை இவர் பாட்டத்தார். ஜேர்மனிக்கு உள்ள மட்டுமல்ல, ஜேர்மனிக்கு வெளியில் உள்ள கோவாலிலைப் பெண்கள் அளவிப்புக்களிலும் செய்வங்குப் பெற்றிருந்த கிளா செற்கின், அதுவாற் காமிட்-தூவதிலும் பெரும் பாதுகாப்புமிகையார்.

1907 இல் ஒரு சர்வதேசப் பெண்கள் கூவாய்வு, ஸ்ரூட்காட் நகரில் கூடுதலாக அவர் முன்னிச்சூ உண்மைத்தார். இந்த மாஷட்டில் 15 நாடுகளில் இருந்து 20 பீதிநிதிகள் கூட்டுகோள்கூட்டார்.

1910ல் கோயில்களில் (இன்னர்க்கு) நடைபெற்ற இரண்டாவது பெண்கள் பாதுகாப்பு மாநாட்டில் பெண்களுக்கு சர்வஞா வாக்குறிமையை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வரியுறுத்தியார். இதே மாநாட்டிலேயே கிளா செற்கின் மார்க் மாதும் சில் ரிக்ரியைச் சர்வதேசப் பெண்கள் தினமாக ஆக்கி வேண்டும் என்றும் வேலை நேர்த்தாத சிமாரித்தியாம் ஆக்கப்பா. வேண்டும் என முன்விடுந்தார்.

முதலாளித்துவ வாக்குறிமை இயக்கநிலிப்புத் தீவிராகவும், 1911 ஆம் ஆண்டு நியூயோர்க் காலில் அமெரிக்க செரங்கிலைப் பெண்கள் நடந்திய வார்வால் நாளான மார்க் 8ம் திங்கள் நேர்ந்தெருக்கப்பட்டது. இப்பிரேரணை மாநாட்டினால் போர்த்துவடன், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு.

எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலூம் கருத்தாங்கும்

ஏட்க்கூபு மாவட்ட தமிழ்நாட்டாளர் ஓரங்கலைத் திட்ட 01/03/2009 அன்று, “மட்டக்களைப்ப பாதை கூக்கியப் போக்கும், எதிர்கால முன் விளைப்புக்களும்” எதும் தலைப்பில் கருத்தாங்கினால் நடந்தியது இந்நியூபு எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலூம் வாக்கும் அமைந்திருந்தது சிறப்பாகும். மட்டக்களைப்ப கல்வி பாடுப்பீர்கள் வாய்க்கூதில் நடைபெற்று இந்நியூபு எட்டாண்பின் பிராம்பமான எழுத்தாளர்களும் மற்றும் இளம் எழுத்தாளர்களும் கல்வற்று கொள்ள வரி, நின்ட காலத்தின் பிள்ளைப்பிடித்தக்கதான்கொரு இவக்கிய நீக்குவாக அங்கியூவு அமைந்தது. அப்புகள் குருங் தலைவரமயில் நடைபெற்ற இந்நியூபு மட்டக்களைப்பின் முதலெப்ரும் எழுத்தாளரும் இவக்கியவாழ்மையில் இருந்துகீழ்க்கண்ட அள்புமனி துவக்கன் மட்டக்களைப்பின் எழுத்தாளர்களை வாய்க்கப்படுத்தி ஒழுக்கையைப்படுத்தி தரவுபோட்டு கருத்துவரி வழங்கினார். மட்டக்களைப்பின் இவக்கிய வளர்க்கியைப்பும் போக்கையும் அறிபு முறப்புக்கொருக்கு அவருளாதக் கால்வாச அலையும் என்பது உறுதி ரிக்ரியைச் சூடியில் ஆக்கடுவமான சொற்பாடுகளுக்கான கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டது.

மட்டக்கூபு மாவட்ட தமிழ்நாட்டாளர் ஓரங்கலைத் தமார் பதி வளர்ந்து வருட வரவாற்காரர் கொள்ளது. தொடர்ச்சியாக பல இலக்கியப் பள்ளிகளை ஆய்வி வழந்துவருது. மட்டக்களைப்பின் இயக்கியப்பார்கள் கனமி ஆயிப்பேரவையால் பாதிக்கப்பட்ட போது வகுவொடுத்து உதவியதோடு நிவாரண உதவியும் கெப்துவதற்கு இலக்கியப் பாராட்டு நிகழ்வுகள், தொடர் கருத்தாங்குகள், இலக்கிய ஒன்று கூட்டுவத் தலைப்பு வாக்காயாள பள்ளிகளோடு பழிப்புக்காலம் செயற்பட்டு வந்துள்ளது.

சில வாரங்களால் கடற்ற இரண்டு வருந்முனைக் களது ரொப்பு பாடுகளைச் சுருந்து கால்வாச அலையில் இவ்வாரும் திட்டங்களை குருங் தலைவரமயில் முறப்புடன் செயற்பாத் தொடர்ச்சியத்தின் விளை வகு இக்கருத்தாங்கு அமைந்திருந்து

தது. தற்போது செயலாளராக திருமதி. சுந்தரமதி வேதநாயகம் அவர்களும் பொருளாளராக பாவலர் சாந்தி முஹம்ஹன் அவர்களும் செயற்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. புதிய அங்கத்தர்களை உள்ளாங்கிக்கொண்டு மேலும் பல இலக்கியப் பணிகளை முன்னெடுக்கும் புதிய முயற்சிகள் பல தற்போது திட்டமிடப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மட்டக்கள்படி மாவட்டத்தின் சில கவிஞரியுமாறு மட்டக்கள்படி மாவட்டத்தில் எழுத்தாளர் பேரவையினர் அன்போடு அழைக்கின்றனர்.

சிறந்ததொரு தொகுப்பு நாலை ஆக்குவதற்கான காத்திரமான முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருவது இதன் ஒரு படியாகும்.

மட்டக்கள்படில் வசிக்கும் இலக்கியகாரர்களும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும், வாசகர்களும் இப்பேரவையோடு இணைந்துகொண்டு தம்மை விருத்தி செய்வதோடு, மட்டக்கள்பின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவி புரியுமாறு மட்டக்கள்படி மாவட்டத்தில் எழுத்தாளர் பேரவையினர் அன்போடு அழைக்கின்றனர்.

என் கண்ணான பண்ணவீ!

ஆக்குவகைக்கு

உள்ளத்தின் ஆழத்தில் உறைந்துள்ள அழுக்குகளைத் தோண்டியெடுக்கும் சொல்லம்பின் கூர்ணியால் காயமுற்று இரத்தம் கசிந்து பெருகிடினும் கவலைப்படமாட்டாள்! கடும் வார்த்தை நன்மைக்கே! தூயமைவநும் வரைக்கும் தொடர்ணும் சொல் அரச்சனைகள்! மதியாதார் முற்றம் யிதியாத கொள்ளையினால் சதி அனுகுடையிலால் சவால்களையே ஏதர்கொண்டாள்! சத்தியத்தை மிறித் தவறி நடப்பவரைச் சுந்திக்க நேரில் தயங்காத துணிவுடையாள்! புத்திருக்கென்றே பொழுதெல்லாம் பாடுபட்டு உடல்நோயைக் கூடப் பொருட்படுத்து உத்தமியாய் வாழ்க்கைத்தேர் ஒட்டும் வனிதாமணி அவளாம்! நடத்தையிலே தவறுபவர் தடத்தினையே மாற்றவில்ல ஆற்றலுள்ளவன்! என் அப்பைணையும் சேந்தித்து என்றும் துணையாய் இருக்கும்படி செய்வாள்! வாக்கைக் காப்பாற்ற மாட்டாத உறவினாரைப் பார்க்கக் கைதைக் கிரும்பாத பதிவிரைது! குடும்பநல மொன்றே குறிக்கோளாய்க் கொண்டவளாய் நாஸும்பொழுதும் எம் நலத்திற்காய் உண்ணக்கும் என்கண்ணான பெண் இவள்! நான் கண்ட அதிசீயமே!

பத்மா சோமகாந்தன்

யாழ்வன் ஸார்பண்ணையில் வைதீகக் குழுமத்தைச் சேர்ந்த இவர் மாணவப்பூர்வத்திலேயே வீரகேசரி, ஆர்கேசரி, கதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் எழுதியவர். கல்லூரியில் படிக்கும்போதே - பெண்கள் உயர்கல்வி கற்றதை வாலேஷ்காத நிலைமிலும் - கற்று ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டு கல்லூரி அதிபராக உயர்ந்தவர். மாணவியாமிருந்தபோதே கதந்திரன் பத்திரிகை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசினைப் பெற்று எழுத்துலகில் நிற்தரமாக அடிப்பித்தவர். அப்போட்டியில் 2006 பிரிசைப் பெற்றவன் பிரம் நாலைசீரியர் பாரியில், 2007 பிரிச் பெற்றவர் மல்லிகை ஆசிரியர் ஜீவா. இவரது துணையாவர் திருசோமகாந்தனும் கலை இலக்கிய விழங்கர், எழுத்தாளர், பல பதவிகளை வகித்தவர். குறிப்பிட்க்கூடிய செயற்பாட்டாளர். பல நால்களை ஆக்கியவர்.

பத்மா சோமகாந்தனும் கல்லூரி அதிபர் பதவியிலிருந்தும் பல சமூக சேவைகளில் ஈடுபட்டிருந்தோடு பல முக்கிய அமைப்புகளிலும் பதவிகளை வகித்து பொதுப் பணியிலும் உழைத்துவருவார். முன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், அதுமன், கவாமி சின்மாணந்தர்க்கதை போன்ற சில ஆண்மீக நால்களையும் ‘காந்து மாண்பறு மகளிர்’ என்ற நாலையும், சிறுவர்களுக்கான *The Stories From Hindu Mythology* என்ற ஆங்கில நாலையும், நெஞ்சக்கு நிம்மதி பதில் கருகிறார் பத்மா. மற்றுமுகங்கள் சில பார்வைகள் என்ற நால்களையும் வெளிக்கொண்டந்த இவர் ‘பெண்ணவீன் குரல்’ - என்ற பெண்களுக்கான சுஞ்சிகையின் ஆசிரியராகச் சுமார் 15 வருடங்கள் வரை பணிப்பிற்காலாக பல நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளையும் நேர்களனவில்களையும் அவைப்போது எழுதிய இவர் பமிரங்குகள், கருத்தாங்குகள் போன்றவற்றிற்கான வளவாளராகவும் செயற்படும் திறமையையுந்தவர். நிற்கத் பேச்சாலும்.

‘மைவீவு’ என்ற பெண்கள் ஐடை அமைப்பின் தலைவரியாகவும் இருந்து வருகின்றார். இவருடைய சேவையைப் பாராட்டி நீர்கொழும்பு இந்து இலைசௌர் சங்கம் சில வருடங்களின் முன் ‘இலக்கியக் கலை வித்தாலி’ என்ற பாடத்தையும் மிக அண்மையில் ‘முத்தமிழ் வித்தாலி’ என்ற பாடத்தையுமிருந்துக் கொள்வித்தது.

இத்தமிழ்நினரின் நால்கள் தமிழ்நாட்டில் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றதோடு அந்தகையே வெளியிட வேண்டியும் இடம்பெற்றது. 2005ல் சன் T.V நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பு பாளர்மாலன் அவர்கள் தனது அமைப்பான திசையின் மூலம், இலக்கையில் சிறந்த சிரேஷ்ட பெண் எழுத்தாளர் என்ற கொவந்தையும் வழங்கியது.

2004ல் கணாவுக்கு உதயன் பக்கிரிகையின் ஆண்டு விறைவுக்குப் பிரதம விருந்தினாகச் சென்றிருந்தபோதும் பல மன்றங்கள், சங்கங்கள் அலைத்துப் பாடங்களும் கொரவங்களும் அளித்தன. இவங்களை வாலையில் தொலைக்காட்சி ஆயிவற்றியும் பல நிகழ்ச்சிகளில் பங்குகொண்டு சிறப்பித்த பெருமை இவரைச்சேரும்.

சுர்வதேர மகள் தலைச் சப்புக் கட்டுரை

பெண்கள் எழுச்சி மனித இனத்தின் எழுச்சியே!

பத்மா. சோமகாந்தன்

“மார்ச் 8” என்றும் விஷயம் என்னவென்று விளங்கிக்கொள்ளாத பலர் வழக்கிலே ஒவ்வொரு வருடமும் வந்து போகும் பொங்கல், வருடப்பிற்பு, தீபாவளி, பிறந்தநாள் என்பனபோல பலரும் கூடிக்களித்துக் கொண்டாடும் தின மாகவே கருதுகின்றனர். அதனால்தான் மார்ச் 8ல் பெண்களுக்கான விடயங்கள் பற்றிப் பேசியும், மணமகள் அலங்காரம், கேக் சிற்றுண்டிகள் போன்றன தயாரித்தல், தையல், மேக்கப், கோலமிடல், விதவிதமான சேலை, உடை அலங்காரம் என்ப வைத்தில் போட்டிகளும் நிகழ்ச்சிகளும் ஏற்படுத்தி ஏதோ பெண்களுக்கான கொண்டாட்ட தினமாகக் கொண்டாடி மகிழ்ச்சிறார்கள். அத்தோடு வாழ்த்து அட்டை களையும் பரிமாறித் தம் அன்பையும் மகிழ்ச்சியையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இத்தகைய விஷயங்களில் அதிகம் ஈடுபட்டிருப்போர் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினரே.

ஆனால், குறிப்பிட்ட இத்தினம் உழைக்கும் பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் வளர்த்துதூத்து அவர்களின் ஆற்றலை மேன்மைப்படுத்தவும், உழைப்பின் உயர் நிலையை அவர்கள் எய்தவும், சமத்துவமான வாழ்க்கைப் போக்கைக் கடைப்பிடித்து “ஆனாம் பெண்ணாம் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவி வோங்கி இவ்வையை தழைக்குமாம்” என்ற பாரதியின் கனவை மெய்யாக்குவதன் நோக்குடனுமே இந்நாள் மகளிர் தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இதனைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களே சில கலை நிகழ்ச்சிகளையும், களியாட்டங் களையும் வைத்து பெண்கள் ஈடுபட்டுள்ள சமையல், நடனம், இசை, அழகியல் போன்றவற்றோடு இந்நாளை நிறைவு செய்கின்றனர். இதனால் பெண்களுடைய விடுதலை, உழைப்பு, தியாகம், ஆற்றல், வளர்ச்சி, சமத்துவம் என்பன மழுங் கடிக்கப்படுகின்றன, கொச்சைப்படுத்தப்படுகின்றன.

என்றாலும் பெண்களுடைய முக்கியத்துவத்தை, திறமையை, வரலாற்றை, ஆணாதிக்க சமுதாயத்தின் தாக்கத்தை நன்கு உணர்ந்த பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள், சில மகளிர் மன்றங்கள், சீர்திருத்தச் சங்கங்கள், முற்போக்கு என்னங்கொண்ட அறிவுஜீவிகள், மாற்றம் வேண்டி நிற்கும் அமைப்புகள்

வாளாவிருப்பதில்லை. வருடாவருடம் ஜக்கியநாடுகள் பாதுகாப்பு சபை மார்ச் 8 மகளிர் தினத்துக்கான கருப்பொருளை வெளியிடும் போது அவற்றை ஏற்றுத் தம்மாலியன்ற முறையில் நிகழ்வுகளைத் தயாரித்துச் செய்தப் பூர்விகளின்றன. ஆனால் இத்தகைய அமைப்புகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றின் செயற்பாடுகளும் நமது முன்னேற்றத்திற்கு அளவானதாக இல்லையென்ற குறையையும் அவர்கள் எத்தகையை சிறந்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டாலும் அவை கஞ்சியில் பயறுபோல எமது போதாமையையும் நாம் இங்கு குறிப்பிட்டு ஆகவேண்டும்.

அன்னையர் தினம், காதலர் தினம், சிறுவர் தினம் என்பவற்றைப்போல ஏன் இந்த மகளிர் தினம், அப்படியான் ஆடவர் தினமென்றும் ஒரு நாளை ஒதுக்கலாமே! என ஏனாமாகக் கூறுவோருமார். பெண்கள் தினம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுச் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டாகிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், பெண்கள் தம் உரிமைகளையெல்லாம் பெற்று விடுதலையாகி சமத்துவ நிலையையெழித்திட்டார்களா? என்றால் “இல்லையே” என்ற பள்ளம் வெசு ஆழமாகிக் கிடப்பதாகக் கொள்ளமுடியும். அப்பள்ளத்தை நிரவிச் சமத்துவம் பெற பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதே இத்தினத்தின் சிறப்பு அச்சுமெனவாம்.

இன்னும் எம் சமூகத்திலே பெண்களுக்கான அடக்குமுறைகள், பாலியல் வன்முறைகள், வரதட்சிலைகளைக்கொடுமைகள், பேண்சிகக்கொலை, பெண்களுக்கெத்திரான வன்முறைகள் என்பன மிக மலிந்த அளவில் நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருக்கின்றன. அத்தோடு இன்றைய நிலையில் பெண்கள் ஒரளு கல்வி கற்று வேலைபார்க்கச் செல்லவும் பஸ்ஸில் பயணிக்கும் போது பெண்கள் படும் தொல்லைகள், வேலை ஸ்தலத்தில் படும்பாடுகள் பெண்ணென்ற காரணத்தினால் தகுதியிருந்தும் உயர்பதவிகளில் பெண்களை இவசுவில் அமர்த்தாமல் தள்ளி வைக்கும் போக்குகள், பெண்களை கவுந்தாலோசிக்காமல் தத்தம் எண்ணப்பட்டு தீர்மானங்களை எடுத்தல் என்ற நிலைகளுக்கெல்லைம் இன்று பெண் முகம் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறான். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இத்தகைய விஷயங்களையெல்லாம் சுடிக்காட்டியவர்கள் அஞ்சுமாக சீதிருத்த நோக்குடைய சிந்தனாதிவாதிகளான ஆண்களே! இச்சந்தர்ப்பத்திலே ஈ.வேரா பெரியாருடைய எண்ணங்களைப் புதிய சிந்தனைகளை சமூகம் பற்றிய உணர்வுகளை மறக்கவே முடியாது. விபின் சந்திரபாலர், லாலா வஜபதிராம், பாதியார், தயாங்ந் சரல்வதி போன்றோர் யாவருடுமே சமுதாயத்தில் பெண்கள்வி கற்று அறிவு வளர்ச்சியும் விடுதலையும் பெற்றால் சமுதாயம் சமத்துவமான பூங்காவாக மலரும் என்ப பெரிதும் அந்நோக்கிற்காகப் பாடுபட்டனர்.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதி புதுமைப்பெண்ணுக்கே இலக்கணம் கூறினான்

“நம்ரந்த நன்னடை நேர்காண் பார்வையும்
நவத்தல் யார்க்கும் அஞ்சாத நூற்களும்
தமிழ்ந்த ஞானச் செருக்குமருப்பதால்
செம்மை மாற நெம்புவந்தையாம்”

அன்றைய முற்போக்காளர் யாவருமே பெண்கல்வியைப் பெரிதும் வற் புறுத்தி, பெண் ஞானச்செருக்கெட்டு வேண்டுமென்றே எதிர்பார்த்தனர். இவர்களை வாருமே பெண்களுடைய முக்கியத்துவத்தையும் ஆற்றலையும் நன்கு கணிப்பிடு செய்துள்ளனர். ஆனாலும் இன்றுவரை பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்ந்து கொண்டீமிருக்கின்றது. அதனால்தான் போலும் இம்முறை மகளிர் தினத்தின் கருப்பொருளாக ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து “பெண்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் எதிரான வன்முறைகளை ஒழிக்க, நிறுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்” என்று தெரிவித்துள்ளது.

ஆணைப்போலவே பெண்ணும் ஒரு உயிரினம், ஒரு மானிடம். உடல் அமைப்பில் சில வேறுபாடு உண்டே தவிர உணர்வுகள் பசி, தாகம், கோயம், விருப்பு, வெறுப்பு, காதல் என்பன எல்லாம் ஒன்றே. இதிலும் ஆணைவிடப் பெண் படைப்பே உயர்ந்தது. காரணம் கருப்பை என்ற விசேஷ அம்சம் பெண்ணிடம் அமைந்திருப்பதால் மனு உற்பத்தியில் மனிதச் சங்கிலியை வளர்த்துவதற்கும் பெருமை பெண்ணுக்கே உரிய விசேஷ அம்சமாகும். இன்னொரு உயிரைப் பேணி வளர்த் தெடுக்கும் பொறுப்பும் அவனுக்குரிய சிறப்பாகும். ஆண் கல்வி கற்பதால் அவன் ஒருவனுக்கே அக்கல்வி யானாகிறது. ஆனால் பெண்ணின் கல்வி மற்றும் குணா திசயங்கள் என்பன அவள் பெறும் குழந்தைகளிடம் யாவரிடமும், ஒரு சமுதாயத்தையே சென்றடைகிறது. என்பர் பெரியோர். அத்தோடு பற்று, பாசம், அங்கு, கருணை, தியாகம், தொண்டு, தாப்பமை என்ற மெல்லிய உணர்வுகளைல்லாம் தாயிடமே உருவாகின்றன. இப்படிப்பார்த்தால் பெண்ணின் சிறப்புகள் அளவில். அதேபோல ஆண்களிடமும் சில சிறந்த நல்லபண்புகள், தன்மைகள் உண்டென் பதை மறுப்பதற்கில்லை. இரண்டும் சமமான உயிரினங்களாக இருந்தும் பெண் களுக்கு மாத்திரம் எதிரான வன்முறைகள் கிளம்புவதேன்?என்?

பெண்கள் பூப்போல அநிச்சை மலர்போல மென்மையானவர்கள், அழகானவர்கள், மெல்லிய இயல்புகளையுடையவர்களென்றெல்லாம் இலக்கியங்கள் கதை அளந்து, கதை அளந்து பெண்களைக் கையாலாதவர்கள் போலவும், ரசனைக்கும் மோகத்துக்குமே உரியவர்கள் எனவும் ஆணி அறைந்து அறிவு நிறுத்தி வைத்துள்ளது.

அடிமேல் அடிஅடிக்க அம்மியும் நகரும் என்பதுபோல் மாறிமாறிப் பண்டைய இலக்கியங்களெல்லாம் - இவற்றில் 99 வீதமானவை ஆண்களாலேயே ஆக்கப்பட்டன - பெண்மை, ரசனை, இனிமைக்கான பொருட்களுடன் பெண்களை உவமைப்படுத்திச் சொல்லவும் படித்தவர், கேட்டவர் என எல்லோரும் அப்படியே அவற்றை ஏற்றும் கொண்டனர். பெண்களால் எவ்வித கடினமான தொழில்களையும் செய்யமுடியாது. நாட்டின் பாதுகாப்புப்படையான ராணுவம், கடற்படை, ஆகாயப்படை ஆகியவற்றில் கடமைப்பிரிவது கடினம், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவென்பனவும் அவர்களுக்கு வெகு தூரத்திலுள்ளதால் பெண்கள் இலகுவில் அவற்றை எட்ட முடியாதென்றும், அரசியல் அதிகாரங்களையெல்லாம் முழுவீச்சுடன் பிரயோகிக்கக்கூடிய மனத்திடமும் உடற்பலமும் பெண்களிடம் கிடையாது. பெண்கள் மென்மையான கொடி போன்றவர்கள் கடினமான உழைப்புக்கு, நீண்ட நேர வேலையில் ஈடுபடக்கூடிய குடும்பச் சூழ்நிலையற்றவர்கள் என் ஹெல்லாம் பெண்களை இயலாமையானவர்களாக ஆக்கி, அழுத்தி அழுத்தி அவற்றையே எடுத்துக்கூறி அவர்களின் ஆற்றல்களைத் திசைதிருப்பியுள்ளனர், மழங்க டித்துள்ளனர். பெண்கள்லிகிக்குத் தடையேற்பட்டிருந்தமையாலும் மருபுகளும் சடங்குகளும் கலாசாரம் என்ற பேர்வையில் பெண்களை இருஞ்குள் அமிழ்த்தியுள்ளது. அவளுக்கான விடிவைப் பெற கடுமையான முயற்சி நேவைப்படுகிறது. இத் தகைய தமது நிலையைப் பெண்களும் நன்கு புரிந்துகொண்டு அதங்கான எழுச் சிக்குத் தம்மை தயார்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய கருதுகோள்களைப் பெண்கள் மாத்திரம் மனங்கொண்டால் போதாது. முழுச் சமுதாயமுமே மனித இனமே இத்தகைய இடர்களைக் களைய எழுச்சி கொள்ள வேண்டும்.

பெண்ணின் சிந்தனையின் எழுச்சி, முற்போக்காளரின் புதுப் புதுச் சிந்தனைகள், கணிப்பிடுகள், பெண் கல்வியறிவு, காலமாற்றம் என்பன ஏற்றும் பெற விடியல் தோன்றவே செய்யும். இதற்கான புதுப்புதுச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க துறிதமான திட்டங்களை தயார்படுத்த வேண்டும். முந்திய நிலையிலிருந்து இன்று பெண்ணினத்திற்குக் கல்விக்கதவு திறந்திருப்பினும் கல்வியின் மூலம் புதிய சிந்தனைகள் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் முற்போக்கான எண்ணங்கள் பரவும் சாத்தியப்பாடுள்ளதா என்பதையும் சீதூக்கிப் பார்க்கவேண்டும்.

குழந்தைப் பாடநூல்களில் தொடங்கியே சமத்துவமான நிலை பேணப்ப வேண்டும். பெண்ணைப்பற்றிய சரியான விளக்கமும், சமூகத்தில் பெண்ணுக்குரிய சமமான இடத்தைப் பற்றியும் தெளிவாக அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும்.

“வாணியும் வேப்பனம் சிகிச்சை டை

காலையும் ஓட்டோம் வேள்ளல்” என்ற நிலை ஏழூத்தில்
போட்டு கூறுவதாக மாண்புக்கப்படி அலையுத்திருத்தல் அவரிடம்.

பேச்சொய்தினிடம் ஏற்குது ஒப்புக்காகச் சமூகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த இழிலையில் பேள்கன் அவள்கூத்தப்பட்டிருள்ளது தேவை சூப்பிட்டிருக்கிறோ முடியது. அத்தோடு தூக்கிய நாடுகள் பாருப்பிடப் பலமிகிறும் இவ்வளவுமிகு மக்களிலீல கட்டுப்புவருளாக அலைக்கும் பெண்களும் இன்னைது பெண்களுக்கும் பெண்குழந்தைகளுக்கும் எழிலை வச்சியென்கிறது ஒரு முடிவு கேட்கின்றும் என்ற வாசத்தை முன்வெட்டிந்திருக்க வேண்டிய சீடங்களே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பெண்ணினத்துக்கெட்டியேல் வச்சியென்கள் எம் இன்தில் மட்டுமல்ல, எம் யாத்தில் யாத்ருமல் உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கிற முறைது கண்க்கி. எனவே உலகளிலிப் பிரதிபில் இடிபாடு துவங்கன் ஆராய்யட்டு அப்பிரிப்பியை பிரிவிலைரக்கான ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நமது முயற்சியினை முற்கொள்ள வேண்டும்.

பெரியா வெடியர் தங்கும் பேர்க்கே உலகவின்கலை தன்னிட்டாடு விருது. ஆனால் அன்பும் அறிவும் பிரகாசமாக்கும் போது இத்தகைய நவரூக கொள்ளும் தன்மைகளையிருக்கின்றன. ஏனைய உமிழிக்கள் மீது அன்பு கொட்டும், கருதுவதையும் பொழியும் அறிவின் ஒளிபிளை விஸ நல்ல ஏற்பாடுகளைப் போட்டு உலகினைச் சம்பிளையில் போன்றும் பூர்த்தால் அதுவே அன்புமிகும் அதோத்தாங்கித்தன பாலநகராக கனம் பிரதானங்களேயும்பூத்தும்

இவ்வள்ளு மாண்பி வின நான்மாறியும் பிரிட்டம் அன்பைப் பேறி, இவ்வளவை குழங்கல் ஏற்படுத்தி அறிவுத் தெளிவினால் வெர்விசைஸ்களைக் கண்ணால் பூஜாந்தம் பேசுவதாகி நம் தாலையான குறிக்கொள்க அனையவெண்டும்.

என்னிடு சிறந்துவங்கள் யான்றும் வேற்றி

என்றும் வேற்றி என்றும் வேற்றி
ஏன்றும் வேற்றும் பூதால் என்றும்

ஏன்றும் எப்பு என்றும் வேற்று?

என்றும் வேற்றுமாற் கூவல் கூம் யானா? - பாதியா
என்ற நிலையை இப்பூதாலிச் சாலை நாம் ஒன்றிலைஞ்சு உழைப்போட்டு
ஏற்காட் கொள்ளோம்■

சிறுகலை

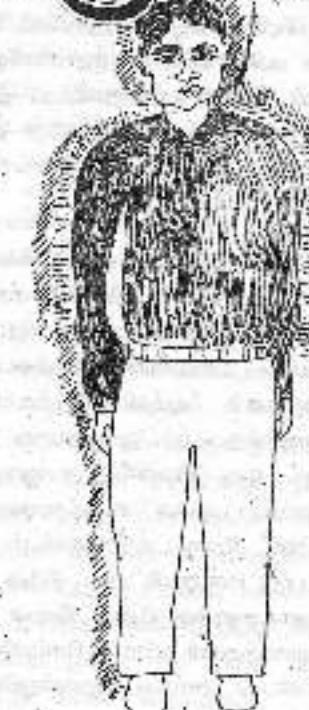
சுறுத்துமன்றத் துவர்கள் துற்பிடாது புயங்கியூந்து கண்டாலில் வாழும் சமத்து வழந்தாளர்களுக்கு ஒருவர், ஐ.நா.வீல் அதிகாரியாகக் கடவுசைந் பிபங்கையால் பல்வேறு தேசங்கள் - பல்வேறு கவசாரங்கள் - பல்வேறு மனிரத்துடன் சூழப்பட வருத்த நானுபவங்களை தனது புனை குத்தகளினாலாகாத் தந்து தாழ்த் திவக்கியிருக்கும் சூழம் செர்க்கும் அவரது ஏழையும் நவபுறம் நவித்துமொலைது. அவர் பாவில்தானில் கடவுசையிலிருப்பு கொண்டிருப்பத் தாவத்தில் அவர் எழுதி ‘கணக்’ என்னிட்டு போன்றிருப்பதை சுந்திலைபோன்றில் 1990ஆம் வெளியீட்டு காலத் திடு.

விழுத்தாடு

அ.புத்தாயின்கம்

முன்னுறைப்பு:

(ஒன் ஆப்பிரிக்காவில் தூநாவுக்காக வேலை செய்தபோது நடந்த கால திடு கூழம், பேரும் சம்பவங்களும் முற்பிழகும் உணவுகளையால் அழுத் தான் வெளியும் படி, புரிமீட்டு, எடுத்து, கடிசுப்பிலை சேர்த்து யாம் கூட்டி பிருக்கின்றேன். வேலையின்மீதை, நம்முடைய காலத் துயந் பிழகு பிருப்புபைப் படிக்கவும்.)

அவ்வாலைய பெயர் விழுத்தாடுக் கொடா, சித்தாவிலர், ஜ. மாலின் பிரதியார்த்தா மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலையின் சிரியா விழுத்தாடு வந்திருக்கார். நாற்பைத் தெட்டு வயதுக்காரர். ஒயாம் குழந்தை கூடும், எனக் காலி குழந்தைப்போது கிளைவு மார் ஒருங்கையாக கிடுப்பார். கால் புதைங்கள் கூட்டங்கையும், கரீகுமா கூம் கீருக்கும். அவர் நடந்து வருவதும், ஒருங்கு வழுவதும் ஒன்று பொலுத் தூன் கோங்காலிக்கும்.

உரைக்கு வருடங்களுக்கு முன்பு அவர் ஒர் தித்தாலியப் பெண்னை மணந்து பத்து வருடங்கள் வரை வாழ்க்கை நடத்தினார். பிறகு அவுத் துப்போய் அவளை விவாகரத்து செய்து கொண்டார். இப்பொழுது பதினெட்டு வயதில் மகன் ஒருத்தன் கல்லூரில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அதற்குப் பின்பு, அவருக்கு பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுக்கு மாற்றல் கிடைத்தபோது அங்கே ஒரு பிலிப்போனோ பெண்னை, அவள் தேங்காய்ப்பாலில் செய்யும் கோழிக்கறியில் மோச்சத்து, அவர் மணந்து கொண்டார். இப்பொழுது ‘ரி பைண்ட்’ செய்த புத்தகம் போல மறுபடியும் தன்னை பிரம்மச்சாரியாக புதுப்பித் துக்கிகாண்டு ‘மாய்ப்பாய் பல கூட்டும்’ பெண்களின் சகவாசத்தில் இனிமேல் எதுவரையும் ‘விழுவதே’ இல்லையின்ற திசங்கல்பத்துடன் வந்திருந்தார். சீயராலியோனில் ஒரு பிரம்மசாரி தன கற்பை காப்பது எவ்வளவு கடினம் என்ற விஷயத்தை அவருக்கு யாரும் அப்போது உபதேசம் செய்திருக்க வில்லை.

அவர் பிரதிநிதியாக வேலை ஏற்பது தித்தான் முதல் தடவை. திதற்கு முன் பல நாடுகளில் அவர் உப பிரதிநிதியாக இருந்திருக்கிறார். நல்ல படிப்பாளி, வேலையில் உலக அளவில் பிரக்கியாதி பெற்றவர். சீயராலியோனுக்கு வரும்போது அவர்டம் விஷேடமான பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டிருந்தது. அதில் பூரண வெற்றிப்பற வேண்டும் என்ற வெற்றில் அவர் முதல் நாளிலிருந்தே மூலைக்கொண்டு ஈடுபட்டார்.

உலகத்தின் நூற்று அறுபத்தீ மேழு நாடுகளின் சுபிட்ச் நிலையை எச்.டி.ஐ. முறையில் ஜ.நா. கணித்த தில், கண்டா முதலாவது நாடாகவும், அமெரிக்கா இரண்டாவதாகவும், ஜப்பான் முன்றாவதாகவும், சீயராலி யோன் நூற்று அறுபத்தியாறாகவும் வந்திருந்தன. ஒரு நாட்டின் தராத ரத்தை எச்.டி.ஐ. என்று சொல்லப் படும் மனிதவள மேம்பாட்டு சுட்டிடன் (*Human Development Index*) முறையில் கணிப்பது இந்தக் காலத்திய வழக்கம். சீயராலி யோனில் மனிதனுடைய சராசரி வருமானம், படிப்பறிவு, வாழும் வயது எல்லாம் டடங்கும். சீயராலியோனுடைய சுபிட்ச் நிலையை தனது புதலிக் காலத்தில் ஒரு புள்ளிப்பிழும் புள்ளியளவாவது உயர்த்திவிட வேண்டும் என்ற மேலான குறிக்கோண்டன் தான் ஹோடா அந்த நாட்டின் இங்கே விமான நிலையத்தில் வந்து தனது வலதுகாலை வைத்து இரங்கியிருந்தார்.

அவருக்கு ஒரு நல்ல வீடு ஓ.ஏ.ஆ. வில்லேஜில் அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருந்தது. அது ஒருபக்கம் ‘சீயரா’ மலையைப் பார்த்தபடியும், மறுபக்கம் ‘லம்லி’ கடற்கரையை அணைத்தபடியும் ஓய்யாராக இருந்தது. ஒரு ‘மென்டே’ சமையல்கார ணையும், ‘பூஸ்லா’ காவல்காரணையும், ‘ரிம்னி’ தோட்டக்காரரணையும் அவர் ஏற்பாடு செய்துவிட்டார். இந்த வேலைகளுக்கு இன்ன இன்ன தவரைத்தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது அங்கே தொன்றுதொட்டு

வந்த ஒரு மரபு. ஆனால் ஒரு நல்ல ‘ஹவுல் மெப்ப்’ மாத்திரம் அவருக்கு கிடைக்கவில்லை. விட்டை சுத்தமாக வைத்திருக்கவும் அவருடைய ஒடையணிகளை கவனிக்கவும், வேறு அத்தியாவசியத் தேவைகளைப் பார்க்கவும் நம்பிக்கையான ஒரு பெண் வேலையாளர் அவருக்கு தேவைப் பட்டது.

இத்துடன் பல பெண்களை அவர் நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைத்து பரீட்சித்துப் பார்த்துவிட்டார். ஒரு வராவது அதில் தேறவில்லை. சீயராலியோனில் இப்படியான வேலைகளுக்கு மிகவும் தேர்ச்சி வாய்ந்த பெண்கள் பலர் அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர் விரும்பிய குணாத்தியங்கள் கொண்ட பெண்மட்டும் அவருக்கு ஏனோ லேசீல் கிடைக்கவில்லை.

அப்பொழுதுதான் அவருடைய அலுவலக செயலத்திகாரி அமீனாத் துவை அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தி நார். அவள் தேர்வுக்கு வந்த போது ஆயிர்கள் எல்லோருடைய கண்களும் அவளோடு போய்விட்டன. ‘சலீர், சலீர்’ என்று அவளுடைய பாதங்கள் கேட்காத ஒரு தாளத்துக்கு நடந்து வருவது போல இருந்தது. தலை முடியை சீருசீரு பின்னல்களாக பின்னி வளையம் வைத்து கட்டியிருந்தாள். முதுகை நேராக நிறுத்தி, கால்களை எட்டி வைத்து அவள் நடந்தது கறுப்பு தேவைத் தன்று வழி தவறி வந்து குடும்பம் அவள் ஒருத்தியின் உழைப்பிட்டது போல இருந்தது.

இங்கே லூபிரிக்கப் பெண்களின் அழைகப் பற்றி ஒன்று சொல்ல வேண்டும். ‘மெல்ல நட, மெல்ல நட, மேனி என்னாகும்?’ என்ற கவிதைகளுக்கிள்ளோம் அங்கே வேலையில்லை. நிவத்திலே ‘தாம், தாம்’ என்று சத்தம் அதிரத்தான் நடப்பார்கள். சாமசத்தியச் சடங்கு நேரத்தில் பூப்பெய்திய பெதும்பைக்கு சேலையுடுத்தி, சோடித்து, நகைநட்டிடல் வாம் போட்டு அவர்காரம் செய்து, தலைநிறையப் பூவைத்து ‘குனியடி’ என்று தாய்மார் தலையிலே குட்டி மனவறைக்கு அனுப்பி வைக்கும் கற்பின் கருவுலங்களை லூபிரிக்காவில் காணமுடியாது. தேர் வட்டப்போல ‘ஒருண்டு திரண்டு’ வஜ்ரமாகத்தான் கைகளும் கால்களும் இருக்கும். முதுகு நிறர்ந்து கைகள் நேராக நோக்கும். பச்சரீசீ குத்தி வழக்கித் தேத்து போல பொது நிறத்துக்கும் மேலான ஒரு கறுப்பு பார்க்க பார்க்க தூண்டும் அழகு. அப்பத்தான் இருந்தாள் அமீனாத்து.

ஆனால் அப்பூப்பிட்ட ‘ஞோ பிக்ஸ்’ அழகுகூட வோடாவிடம் விலை போகவில்லை. பாவும், போதிய முன் அனுபவம் இல்லையின்று அவருக்கும் அந்த வேலையை ஹோடா கொடுக்க மறுத்துவிட்டார். சீயராலியோனில் வறுவைக்கோட்டின் கீழ் இருக்கும் எண்பது வீதத்தில் அமீனாத்துவீன் குடும்பமும் அடங்கும். பதினொரு பேர் கொண்ட அவருடைய குடும்பம் அவள் ஒருத்தியின் உழைப்பெயே நம்பியிருந்தது. இரண்டு மாத

காலமாக அவள் இந்த வேலைக்காக | அலைந்து கொண்டிருந்தாள். இந்த வேலையும் கிடைக்காவிட்டால் அவள் குடும்பம் பட்டினி கீடந்து சாகவேன் டியதுதான்.

பிறந்த நாளிலிருந்து இன்று வரை அவள் கண்டது கஷ்டம் தான். ஒரு மங்கிய விடிவெள்ளையை இன்ன மும் தீவிரமாகத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். செக்கீமா என்னும் குக்கிரா மத்தில் தான் அவள் பிறந்து வளர்ந்தாள். பரம ஏழையாகப் பிறந்தாலும் அவள் வனப்பில் கோடைசுவரியாக இருந்தாள். அவள் பதின்முன்று வயதிலேயே மணமுடித்ததற்கான காரணம் அவளுடைய மயக்கும் மூக்குதான்.

அறுவடை முடிந்த கையோடு பருவமான பெண் பீள்ளைகளை காட்டில் கொண்டுபோய் வைத்து தனிக்குடிசை சேர்ந்தாள். மது குடிக்க வரும் ஒட்டபோட்டு சீல ரகச்சை சடங்குகள் செய்வது ஒப்பிரிக்காவில் வழக்கம். இந்த வருடம் சடங்குப் பெண்களில் அமீனாத் துவும் ஒருந்தி சடங்கு முடிந்ததும் உன் வழமைப்படி இடுப்பில் மட்டும் வேஞ்சி மரிக்க போதுமானதாக இருந்தது. யளவு ஒரு துணியைக் கட்டிக்கொண்டு உடம்பு முழுக்க கசாவா மாவைப்படி நீர்வாணமாக இரைச் சுற்றியபடி இந்த பெண்கள் வரவேண்டும். இருங்கு முத்திலெண்கள் அடிக்கொண்டும், அவர்கள் உரத்து பாடிக் கொண்டும் முன்னே செல்ல ஒண்கள் எல்லாம் ஓடி ஒளிந்து கொள்வார்கள். இரவு மூன்று பீள்ளை பார்த்துவது ஒரு நூண் பீள்ளை பார்த்துவிட்டால் இடனேயே அந்தப் பெண்ணை அவன் மனம் முடிக்கவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம்.

அவள் இய்வையும் வந்த அடுத்த நாள் ம்பாயோ என்பவன் நாலு ஆடுகளை சீதூணமாகக் கொடுத்து அவளை மணமுடிக்க வந்துவிட்டான். அமீனாத்துவின் தகப்பனார் நாலு ஆடுகளை ஒருமிக்க சேர்த்து ஒழுகிலேயே பார்த்ததில்லை. அவருடைய மகிழ்ச்சிக்கு கேட்கவேண்டுமா? மீப்படித் தான் அவருடைய தில்வாழ்க்கை தீவிரன்று ஒரும்பித்து ஒரு பீள்ளையும் பிறந்தது. ஒனால் யெங்கீமா ஒற்றை கடந்து வேலை தேடிப்போன அவருடைய புருஷன் மீண்டும் திரும்பி வரவேயில்லை. அமீனாத்து பீள்ளையையும் எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும் பெற்றோருடன் வந்து சேர்ந்து கொண்டாள்.

அதற்குப் பிறகுதான் ஒரு மதுக்கடையில் நடன மாதுவாக அவள் சேர்ந்தாள். மது குடிக்க வரும் ஒட்டபோட்டு சீல ரகச்சை சடங்குகள் செய்வது ஒப்பிரிக்காவில் வழக்கம். இந்த வருடம் சடங்குப் பெண்களில் அமீனாத் துவும் ஒருந்தி சடங்கு முடிந்ததும் உன் வழமைப்படி இடுப்பில் மட்டும் வேஞ்சி மரிக்க போதுமானதாக இருந்தது. அப்பொழுது தான் அவளுக்கு இரண்டாவது பீள்ளை பிறந்தது. ('இது எப்படி?' என்று சமத்காரமான கேள்வி கள் எல்லாம் கேட்கக்கூடாது. 'கற்ப' முத்திலெண்கள் அடிக்கொண்டும், அவர்கள் உரத்து பாடிக் கொண்டும் பற்றி திருக்குறளையும், சீலப்பதிகா முன்னே செல்ல ஒண்கள் எல்லாம் ரத்தையும் மேற்கோள் காட்டி வியாக்கியானங்கள் செய்யவர்கள் இல்லாத ஒப்புக்காவில் அப்படித்தான். இப்போகும் பெண்ணை யாராவது மீதும் நடக்கும்)

வீடாங்கா வைரச் சுரங்கத் தில் வேலைசெய்ய நாற்றுக்கணக்

கான பேர் அவருடைய கிராமத்தை | அங்கள் வறுமையைக் கீர்ப்பதற்காக விட்டு அள்ளுப்பட்டு போன்போது | வந்த கடவுள் நீங்கள் என்று பேப்பர் மதுக்கடை வருமானமும் வீழுந்தது. | கள் எழுதுகின்றன. நானோ ஒரு அமீனாத்து என்ன செய்வாள்? வறு முறி 'கசா வாவக்கும்' ஒரு கரண்டி மையின் கொடுமை தாளாமல் தனது 'பாம்' என்னெய்க்கும் கூட வழியில் குடும்பத்துடன் தலை நகரான 'பீரிரலாத பரம ஏழை என்னை நம்பி எனுக்கு' வந்து சேர்ந்தாள். அப் பத்துப்பேர் பட்டினியுடன் காத்தி போது அவளுக்கு வயது பத்தினாப்பது | ருக்கிறார்கள். எனக்கு வேலை கிடைத் தான். ஒனால் இங்கே பார்த்தால் | தால் பத்தோரு பேருடைய வறுவை இன்னும் மோசம். சீறு பெண்களில் | தீரும். மாஸ்ட, இந்த வேலையை வாம் நடனமாதுகளாக போட்டி போட் | ஒருவாரத்திற்கு சம்பளமின்றி தந்து கேக்காண்டு ஒடினர். இவளால் | பாருங்கள். அதற்குப்பிறகு உங்கள் அவர்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடிய முடிவு" என்றாள். வில்லை. ஒரு நேரச்சாப்பாட்டிற்குக் கூட வழிரில்லை என்று வந்துவிட்டு. | நேர்மை பிடித்துக்கொண்டது. ஏழை கிணறாலும் அவள் குழையாமல் நிரிந்து நின்று கண்களைப் பார்த்து பேசியது பிடித்துக்கொண்டது. மிக வீழ் சிரப்பமான ஒங்கிலவு வார்த்தை கூட்ட இப்பெண் மீறியாக வந்து சங்கை கெட்ட 'ஹவுல் மெய்ட்' வேலைக்கு மனுப்போட்டாள். இப்படியான ஒரு வேலையில் சேர்ந்தாலாவது அவனுடைய தரித்திரும் நிரந்தரமாக தன்னை விட்டு ஒடிவிட்கூடும் என்ற அவாவில் அப்படிச் செய்துவிட்டாள். பசியைத் தீர்ப்பதற்காக இந்த அவமானத்தைக் கூட அவள் தாங்குவதற்கு சித்தமாக இருந்தாள்.

காலையில் காரில் அலுவலகத்திற்குப் போகும்போதும் மாலையில் திரும்பும்போதும் அந்தப்பெண் அவர் வீட்டு வாசலிலே பழியாய் கீட்ப பதை வோடா அவனானத்தார். கடந்த நாலு நாட்களாக இது நடந்து வந்தது. கடைசீயில் ஒரு நாள் கார்சாரத்தில் சிசால்லி காரை நிறுத்தி அவளிடம் 'என் வேண்டும்' என்று கேட்டார். அதற்கு அவள் "மாஸ்ட, இந்து வைத்தாள். ஒருமுறை ஒன்றைச்

22 இந்து
பார்த்தி 2009

சொன்னால் ஒண்டித்தது போல் அவருடைய முளையில் அது பதிந்து விடும். லோடாவுக்கு தான் செய்த முடிவு மிகுந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. அமீனாத்துவும் அவருடைய நல்லெண்ணத்தை கவர்வதில் முழுமிச்சடன் செயல்பட்டாள்.

மனைவி தில்லாவிட்டாலும் லோடாவின் வீட்டு நிர்வாகம் இப்படி சீராகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. ஒனால் அவர் எதிர்பார்த்ததிற்கு மாறாக அலுவலகத்து வேலையில் ஒழுங்கீணங்கள் மலிந்து கூடந்தன. ஒரு அடி ஏறினால் ஒன்பது முழுக்கியது. எ.ச.டி.ஐயை எப்படியும் உயர்த்தி விடவேண்டும் என்ற அவர் ஒருசையில் மன் விழுந்துவிடும்போல் இருந்தது. அவருடைய பெயிருந்தி திட்டங்களில் முதன்மையானவை பெண்கள் நலன் பேணும் திட்டங்களும், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களுமாகும். இவையெல்லாம் அரசாங்க ஒத்துழைப்புடன் நடக்கவேண்டியவை. ஒனால் அது காரிகளுக்கு விவரினால் ஒருவித வாபூம் தில்லையென்றபடியால் கிளித்தட்டு விளையாட்டுப்போல் கோப்புகளை கிஂக்கும்கும் மாற்றி மாற்றி அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். கிறுகியில் ஒரு பயனும் இல்லை.

அத்காரிகளுடன் ஓயாது சண்டை போட்டுவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தால், அங்கே நுளம்புகளுடன் இவருடைய போராட்டம் தொடரும். வீட்டடைச் சுற்றி மருந்துகள் அடித்தும், நுளம்பு வலைக்குள் படுத்தும்கூட ஒன்றிரண்டு நுளம்புகள் அவரைப்பிரிய

முடன் தேடி வந்துவிடும். சியாரால் யோன் நுளம்புகள் மலேரியா மருந்துக ஞக்குப் பயப்படாதவை. மலேரிய மருந்தை மிகக் கிரமமாக சாப்பிட்டும் வெருக்கு ஒரு நாள் மலேரியா வந்து விட்டது. இந்தக் காய்ச்சல் முந்திப் பிந்தி லோடாவுக்கு வந்ததில்லை.

அங்கே அது எல்லோருக்கும் அடிக்கடி தடிமன் காய்ச்சல் வந்துவந்து போகும். இவரைப்போட்டு இது உலுப்பி எடுத்துவிட்டது. அமீனாத்து இவரைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்தாள். மலேரிய மருந்தை நேரம் தவறாமல் கொடுத்தாள். குவினன் மரப்பட்டைகளையும் ‘தோற்று’ திலையையும் போட்டு அவித்த குடிநீரை காலையும் மாலையும் அவருக்கு வலுக்கட்டாயமாகப் புகட்டினாள். அவருடைய கரிசனம் லோடாவின் மனதை நெகிழிவைத்தது.

இண்மையான இழையத் துக்கு எப்பவும் யான் உண்டு அல்லவா? லோடா அவருடைய சம்பளத்தை உயர்த்தினார், சலுகைகளை அதிகரித்தார். அமீனாத்து உச்சி குளிர்ந்து போனாள். அவருக்கு தன் ஜுமானரி டம் உண்மையான பக்தியும் அசைக்க முடியாத விசுவாசமும் ஏற்பட்டுவிட்டது. லீம்பா இனத்துப் பெண்களைப் போல் அவள் இனிமேல் லோடாவுக்காக தன் உயிரையும் கொடுப்பதற்கு தயங்கமாட்டாள்.

நுளம் பைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது ஒரு இலையான் அவர் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டது. சியாலீயோனின் அம்பாரமாக காணப்படும்

இதற்கு பேர் ‘தும்பு’ இலையான். பார்த்தால் மாட்டு இலையான் போன்று குண்டுமணியளவு கொழுத்த புழுபெரிதாக தோன்றும் அது ஈரமாயிசுக்கும் துணிமணியில் வந்து நெநசாக முட்டை கிட்டுவிட்டு போய்கிடும். அந்த துணியை யாராவது அனிந்தால் அந்த முட்டை சருமத்துக்குள் போய் அங்கேயே பொரித்துவிடும். ஐந்தாறு நாட்களில் ஒரு கொப்பும் தோன்றி உபாதை கொடுக்கத் தொடங்கும். கொப்பும் சுண்டைக்காய் அளவு பருமன் ஒனதும் வலியோ தாங்முடியா மல் போகும். சியாராலீயோனுக்கு புதிதாக வருபவர்கள் இந்த தும்பு இலையானிடம் தப்பிப்போனது கிடையாது.

ஒனால் ஒபிரிக்கர்களுக்கு இது சர்வ சாதாரணம். அவர்கள் ஒழுள் பரியந்தமும் இந்த இலையானுடையே குடித்தனம் செய்து பழக்கப் பட்டவர்கள். லோடாவுக்கு இந்த தும்பு இலையான் பற்றிய சரித்தரம் ஒன்றும் தெரியாது. அது ஒரு நாள் அவர் நடுமுதுகிலே குடிவந்து பெரிய கொப்புமாகி நமைச்சல் கொடுக்கத் தொடங்கியது. இவர் ஒரு நாள் கண்ணாடியை தன் பின்பும் வைத்து முதுகைப் பார்ப்பதைக் கண்ட அமீனாத்து திடுக்கிட்டுவிட்டாள். உடனேயே வெருடைய உத்தரவைக்கூட எதிர்பாராமல் வாஸ்லைன் கொண்டு வந்து மீதுவாக தடவிவிட்டாள். சீறிது நேரத்தில் நாவல்பழும்போல பழுத் கொப்புத்தில் புழு நெளிவது அவள் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. தாள். இக்கிரிப் பத்தைபோல் அடர்த்திரண்டு பெருவிரல்களையும் சேர்த்து

நடுமுதுகில் வைத்து அழக்கியவுடன் குண்டுமணியளவு கொழுத்த புழுபெரிதாக தோன்றும் அது ஈரமாயிசுக்கும் துணியை வெளியே வந்து விழுந்தது. அவளுக்கு அது சர்வசாதாரணம். இதுபோல் ஒழியாம் தடவை இதற்கு முன் செய்திருக்கிறாள். லோடாதான் பாவும், கொஞ்சநேரம் ‘லோடலோட அங்கேயே பொரித்துவிடும். ஐந்தாறு முடியாத முதுகு நோவு கணநேரத்தில் மறைந்துவிட்டது.

ஒவள் முரட்டுக்கணமாக முதுகிலே அழக்கிய ஸ்பர்சம் இவர் நெஞ்சீலே போய் இனித்தது. இப்பொதில் லாம் லோடாவுடைய சீந்தனையை அடிக்கடி அமீனாத்து வந்து நீறைக்கத் தொடங்கினாள். ஒரு பதினேழு வயதுப் பெடியனப்போல் அவருடைய திதயம் அல்லாத்து. இது என்னிவன்று அவருக்கு வியப்பாக இருந்தது. ஒருநாள் சனிக்கிழமை பகல் நேரம். அன்று ஹம்டான் காற்று பலமாக வீசியது. ஒகூயம் முழுவதையும் தூசிப்படவும் மறைந்து விட்டது. பத்தடி தள்ளி நிற்பவரைக் கூட பார்க்க முடியாதபடி வானம் இருண்டுபோய் கீடுந்தது. அவர் வழக்கம்போல் கோல்ப் விளையாடப் போகவில்லை. மேற்கத்திய இசையை ஒலி நாடாவில் ஒடவிட்டு சுகமாக ரசித்த படி ஏதோ எழுத்து வேலையில் ஈடுப்படிருந்தார்.

அமீனாத்து தன் நீளமான கால்களை எட்டுவைத்து வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்து அவள் கண்களுக்குத் தெரிந்தது. தாள். இக்கிரிப் பத்தைபோல் அடர்த்திரண்டு பெருவிரல்களையும் சேர்த்து தியாய் சுருள் முடியை ஒரும்பினால்

செய்த சீக்கு வாஸ்கீயால் ஓட்ட மாடிடான்றை அடிக்கு பெரிய வீருந்து கிழுந்து சிறுசிறு பின்னல்களாகப் பொடுத்தார். ‘ஜூலைப் ரேஸ் ம்’, புகை பின்னிமிடத்து லப்பாத்துணியினால் போட்ட ‘பொங்கா’ மீண்டும், ‘பாம்’ என்னுறுக்கி கட்டியிருந்தாள் அவள். தென் ஜெய்க் குழும்பும் அந்த ஊர் முழுக்க ஸம்பாளன விவடித்தது போன்ற அவள் மணந்தது. அந்த வீருந்தைப் பற்றியே பற்களுக்கு ‘மாட்சு’ சாக கறுப்பு கழுத் தலே ஒரு வெண்ணங்கு மாலை தொங் கீது. தன்னை மறந்து தன் உடலை அவர்கள் ஒருவாரகாலமாக கதைத் தூர்கள். அவனுக்கு டிட்க் யோகத்தை நம்பமுடியாதவர்களாக அந்த எரிய கிராமத்து மக்கள் பிரமித்துப்போய் நின் நார்கள். பரம ஏழையான அமீனாத்து தான் ஊழியுக்கு வேலை செய்த அதே வீட்டின் இல்லத்தரசியாக பதவி யேற்றாள்.

லோடா பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். புதுக்கப்புதுக்க அவளைப்

பார்ப்பது போலிருந்தது அவருக்கு. மூபிரிக்க அழைகையில்லாம் மொத்த மாக குத்தகைக்கெடுத்துபோல அவள் இருந்தாள். சிறு பின்னள் போல அவள் தன்னை மறந்து இடையை மூரவாரமின்றி அசைத்தாடுவது அழக இருந்தது. இவர் அவனுடைய கண்களையே பார்த்தார். அவள் துணுக்குறவும் இல்லை, கீழே பார்க்கவும் இல்லை. திருப்பி இவர் கண்களை நிதானமாகப் பார்த்தாள். நல்லூர் சப்பரம் போல மெள்ள நகர்ந்து இவர் இருக்கைக்கு கீட்ட வந்தாள். சாவதானமாக இவருடைய மேசையை மறுபடியும் சுத்தம் செய்யத் தொடர்களைக்கொண்டாள். ஒரு வேலைக்கையைப் பிடித்தார். அவள் காரியை வைப்பதற்கு மட்டும் தீர்க்க மாக மறுத்துவிட்டாள்.

அவர்களுடைய திருமணம் மூடப்பரமின்றி ஒரு கிராமத்து சர்ச்சில் நடைபெற்றது. வெகு நெருங்கிய சீனே கித்தர்களும், உறவுக்காரர்களும் மட்டும் வந்திருந்தனர். அமீனாத்துவின் விருப்பத்திற்கிணங்க லோடா கொழுக்க

மாடிடான்றை அடிக்கு பெரிய வீருந்து பொட்ட ‘பொங்கா’ மீண்டும், ‘பாம்’ என்னுறுக்கி கட்டியிருந்தாள் அவள். தென் ஜெய்க் குழும்பும் அந்தப்புர போகத்தில் முழுக்கீக் கீட்ந்ததுபோல லோடாவும் தன் அலுவலக காரியங்களை அறவே மறந்தார். இவருடைய ‘பட்டிரியோ’ கடைசி முச்சில் இருந்தது. அவளுடன் சுகித்திருப்பதே மோட்சம் என்ற நிலையில் ‘வீடுதல் அறியா வீருப்பி னன்’ மூக் அவள் காலடியில் உலகத்தை தரித்த ஒரிசித்தவர் அலுவலகத்தை தரிசீக்கத் தவறிவிட்டார்.

லோடா தன் அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப வாழ்வதற்கு அவளை வெகு சீக்கிரமே பழக்கி வைத்தார். அமீனாத்து காரோட்ட பழக்கிக்கொண்டாள். இங்கிலாந்திலிருந்து வீதவீத மான மேல்நாட்டு உடைகள் தருவத்து அனிந்து கொண்டாள். அவள் அவற்றைப் போட்டபோது கடைத்தெடுத்த கறுப்பி ‘மாடல்’ போல இருந்தாள். சீக்கிரத்திலேயே மீன்குஞ்சு நீந்தப் பழகுவதுபோல வெகு இயற்கையாக அவருடைய சமூக அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப தன்னை உயர்த்திக்கொண்டாள். ஒரு வேலைகளை தானே தொடர்ந்து செய்தாள். ஒரு வேலைக்காரியை வைப்பதற்கு மட்டும் தீர்க்க மாக மறுத்துவிட்டாள்.

லோடாவினுடைய வாழ்க்கையானது இப்படியாக தீவிரன்று கந்தர்வலோக வாழ்க்கையாக மாறி விட்டது. தன் வாழ்நாளிலேயே இவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தது அவ

ருக்கு ஞாபகமில்லை. கிஷ்கிந்தை பிலே சுக்ரீவன் மாரிகாலம் முடிந்த பின்பும் ராமகாரியத்தை முற்றிலும் மறந்து அந்தப்புர போகத்தில் முழுக்கீக் கீட்ந்ததுபோல லோடாவும் தன் அலுவலக காரியங்களை அறவே மறந்தார். சாதித்தது அவருமை தருவதாக இல்லை. ஒன்னாலும் அலுவலகத்தில் செய்ய முடியாததை தன் சொந்த வாழ்க்கையில் சாதித்தது அவருக்கு கொஞ்சம் சமாதானமாக இருந்தது. சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் தரித்திருத்தில் உத்தரித்த ஒரு பெண்ணுக்கு அவர்வா? அவள் இன்று செல்வத்தில் தினைப் பது மட்டுமில்லாமல் அவருடைய இல்லத்துக்கும் அரசியாகவிட்டாள். அவருக்கு புன்சிரிப்பு வந்தது. இப்படியான ஒரு அழக் அவர் வீட்டுக்கும், அவருடைய தீயத்துக்கும் ராணியானது அவருடைய அதிர்ஸ்டம்தான். இந்த ஒரு விஷயத்திலாவது சீயா லீயோ னின் எச்.டி.ஐ சிறிது உயர்ந்திருக்கும் மல்லவா?

இங்கேதான் புள்ளி விபரங்களை கருதல்ப்பாடாக உய்திருந்த வோடா ஒரு மிகப்பெரிய தவறு செய்தார். அந்த வறுடம் வெளியான எச்.டி.ஐ விபரங்களை சிறிது அவதானித்து நோக்குவாராயின் அவருக்கு தான் செய்த தவறு புரிந்திருக்கும். அவர் அமீனாத் துவை மனம் புரிந்ததினால் உள்ளடியாக எச்.டி.ஐ அனுப்பிரமாண மான அளவில் விழுந்துதான்போன்று. கூடவில்லை.

காதல் கண்ணண மறைக்கும் என்று சொல்வார்கள். லோடா

விஷயத்தில் அது அவர் முளையை யும் மறைத்து விட்டது.

பிள்குறிப்பு : உலகத்து நாடுகளின் தராதரத்தை கணிப்பதற்கு எச்.டி.ஐ முறையை ஜ.நா கடைப்பிடிக்கிறது. ஒரு பெண் இனதியக்துக்கு வேலை செய்யும்போது அவளுடைய எச்.டி.ஐ கணக்கிலே சேர்க்கப்படுகிறது. அதே பெண் தனக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் எழுமானரை மணம் முடித்து அந்த |

வேலையை சம்பளமன்றி செய்ய நேர கையில் அவளுடைய உழைப்பு கணக்கிலே சேர்க்காததால் ஏற்படும் முரண் பாட்டை மேற்படி கடை சுட்டிக்காட்டு கிறது என்று சிலர் சொல்லலாம். அதை நம்புவதும் நம்பாததும் உங்கள் பொறுப்பு. ■

நன்றி: 'கனவு' இதழ் 25 / மார்ச் 1996
தமிழ்க் காலாண்டதழ்
வெளியீடு : யுவராஜ் சம்பத், மன்னாரை,
திருப்பூர் - 07, தென்னிந்தியா.

'வீடு பேறும்தல்' அரிது!

கணமி நொறுக்கிய நெய்தல் மனைகளை நவ மனைகளாக்க வெளிநாட்டு NGO க்களின் உள்ளுர் வால்களை சிக்கெனப்பிடிக்க சங்கத்தினர் பற்பல.

இலவசங்களின் அருமை அறிந்த செல்வந்த அதிதிகள் வால்களுடன் ஒப்பந்தித்து கணமித் துழியையும் கண்டு கொள்ளாத தம் மனைகளை அறிக்கையில் நொறுக்கி கட்டம் கட்டமாக மனைக்கு மேல் மனை புதுக்கினர்.

கடலோரச் சிறுமனை வலை வாழ்க்கை என நாட்களை உடைத்த பேதைகள் பலர் காணி உரித்த நிறுவிடத் தலித்து தொலைந்த சொந்தங்களின் சேகங்களைச் சமந்தபடி வால்களின் வால்களாய் இழுபட்டுத்திரிந்தனர்.

அரசின் அதிகார அதிதிகள் சிலரும் அவர்களைச் சர்ந்தோரும் 'வீடு பேறும்தினர்' வீண் அலைச்சல்களின்றி

துடிக்கத் துடிக்க அலை இழுத்துப் போன அத்தனை மானுட ஆவிகளும் விரக்கியாய் சிரித்தபடி அலைந்து திரிந்தன ஆகையத்தில். இந்த 'பிள்சை வீட்டு' பிரதம அதிதிகளையும் இன்னும் சேதாரம் ஏதுமின்றி இலவச 'வீடு பேறும்திய' சிறப்பு அதிதிகளைப் பார்த்துப் பார்த்து.

மி
ச்

கை

வி

சு

ஸ.புள்பாஹந்துவி

பெண்மை என்பது... .

■ இழுவரயூர்த்துாமனூர் ■

நிலா ஆழகு என்பார்கள் புலைமயித்துறகள் - பெண்ணே உன் முகத்தைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது நிலவிற்குச் செல்வது பற்றிப் பேசு.

மலர் இதழ் என்பார்கள் கலை ஆக்குனர்கள் - பெண்ணே உன் உடுடுகளைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது மலரின் மருத்துவம் பற்றி ஆராய்.

தேன் பலாச்சுளை என்பார்கள் தீந்துமிழ்ச் செல்வர்கள் - பெண்ணே உன் கண்ணங்களைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது மொழிவளத்தைத் தேடு.

மீனோ மானோ என்பார்கள் காணாக்கவிஞர்கள் - பெண்ணே உன் கண்களைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது ஆண் பெண் சமத்துவம் பற்றிப் பேசு.

கூரிய வாள் என்பார்கள் வீர்க்கவிஞர்கள் - பெண்ணே உன் முக்கைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது சீரிய உன் வாழ்வைத் தேடு. மூங்நாம் பிறை என்பார்கள் ஆன்றோர் கவிகள் - பெண்ணே உன் நெற்றியைய் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது வெற்றிக்கொடி பற்றி யோசி.

ஆங்கில் குழல் என்பார்கள் ஒங்குபுகுப்புலமைகள் - பெண்ணே உன் கைகளைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது தன்னம்பிக்கையின் ஆழம் பாரு.

வாழுத்தண்டு என்பார்கள் யாழிசைப்பார்கள் - பெண்ணே உன் கால்களைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது பாதையின் தடைகளை அந்தி யோசி.

கருங்கடல் என்பார்கள் உருவக்க் கவிஞர்கள் - பெண்ணே உன் கூந்தலைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது கடல் கடந்தும் உட்புகழை நூட்டு.

சங்கின் வடிவம் என்பார்கள் சங்கப் புலவர்கள் - பெண்ணே உன் கழுத்தைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது பெருமைதனை சங்காக மூங்கு.

வெண்ணைப் பிஞ்சை என்பார்கள் வெண்பாக் கவிஞர்கள் - பெண்ணே உன் விரல்களைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது விரல்களைப் பேசேயாக்கி ஏழீடு.

தங்கங்கள் என்பார்கள் மங்காப்புக்க் பாவலர்கள் - பெண்ணே உன் அங்கங்களைப் பார்த்து. நீயோ அதற்கு மயங்காது பெண்மை என்பது பேதமையல் - என்ற மாற்றத்தின் முறைப்புக்காக விழித்திடு!

இவ் அய்க்கைச் சுருக்கந்தை சிளம்பரி ரூபங்களுடன் விடையளிக்கின்றன அவர்கள் இவர்களையின் பூற்றுமிகுஞ்சுக்கு மாற்றுவதை என்று அழைகின்றன. இதுவாக்கந்தை எடுத்துக்கொண்ட நாற்காலிக் கூற்றுவை. ஆற்கும் நாற்காலிக் கூற்களில் 49 நால்களைப் பயிற்சியிட முடிருள்ள, புது குறுப்பு முறைகளையும் ஏற்குகின்றன. இவ்வகையில் சிளம்பரி 'ஆயுஷ' (1971 - 1990) எந்தெங்கள் ஆர்ப்பர்; சிளம்பரி 'பாடி'; நால்களுக்குத் தட்டநூல்-மொழியாக்கம்-நால்கள் என சிலரும் பயிற்சியிட விரும்புகின்ற 79 நால்களை சிளம்பரி 'உத்திரி'. எழுந்தருள்ள நால்களில் அயு எடுத்துவாய்க். 1950கில் 'நால்கள்' எந்தெங்களில் சிளம்பரி 'மாங்கியி' எழும் சுருக்கை மூலம் எழுந்திருக்கின்ற 'நால்கள்' (1958) ஆலாம். புது நால்கள் 'நால்கள்' (1966) ஆலாம். இரு நிலங்கள் ஆலாம் 1966 ஆலாம்களுடைய சாங்கிய மாங்கியில் ஏற்று விழுமான என்ற நால்களின்மீது இயல் ஆண்டுக்கால்முறை எந்தெங்களில் போன்றுவரும் ஒழுந்திருப்பதை எந்தெங்கள் என்பதைக்கூற யாகிப்பது விரும். இன் அந்தெங்கள் அந்தெங்கள் எய்யால் முன்னால்கிணால் நால்கள் எந்தெங்களில் போன்றுவரும் எந்தெங்கள் என்பதைக்கூற விரும்புகின்றன. இந்தெங்கள் எந்தெங்கள் என்பதைக்கூற விரும்புகின்றன.

08.03.2009

நால்கள் மகன்பரி தினாம் கார்ப்பாக அயிக்கைக்கூட்டுக் கூறுக்கூடும்

'நால்களைச் சிளம்பரி நால்கள் மாங்கியி' - வாங்கலை,
உருபுவூர் கார்ப்பாக மேஜ்

- நால்கள் கழுதாமல் தோட்டநூல் இயங்க சமூக உற்பத்தியான உணவு, உடை, இருப்பிடம், நீர் ஆலாம் அலையில். இத்தகைய உற்பத்தியில் பொன்களை முதல்கை பெறுகின்றனர். எனவே, நேசவு, நீந்தப்பன், தீ கூத்தல் முதலியவற்றில் காணக்.
- நித்து வங்கிகள் (Sperm Banks) உடையிலும் ஏற்படுகின்றன. பொன்கள் கிருப்பில் தலித்தறுமாக தோலாம். சமூகாமல் நிலைக்க உயிரின் உற்பத்தி, மகப்பிறு தோர வேண்டும். கலைன் 80-100 ஆண்களில் மாறிக் கிடை விடும் உலகில் அமிந்துவிடும். பொன்களின்கூலை மத்தும் மகப்பிறு இயநூல். அனின் மக்கு மிகு ஸிரியை; நித்துகளாம் வளர்ச்சியடையும் உடைக் குறியும். வித்து வங்கிகள் உடைகெஷ்டும் ஏற்படுகின்றன.

- மாங்கியில்க்கு, கர்ப்பத் தொல்லைகளுடனும் நீண்ட நேரம் உடையுக்க வாங்கலை பொன்களை. ஜக்கிய காட்சிகள் புள்ளி விரிவாக பொன்கள் காாரியக மால்கிராமம் 15 மாணிக்கில் பல வேலைகளில் உடையுக்கின்றனர். ஆனால் கீழ்க்கண்ட உர்பத்தியில் எடுப்புகின்றன.
- இயங்கையால் நோஸ் எதிர்ப்புச் சுக்கிலில் பொன்களை வேல்பட்டவர். உடை வழங்கி காாங்கில் (Life Span) உலகில் ஆலாம்களிலிரும் பார்க்க கீஸ்ட் காலை வழங்கிவர் பொன்கள். இந்தியாவில் பொன் வழங்கு துவங்கலையில் பொன் சிக்கள் ஆணாதிக்கந்தான் வெள்ளுப்பிழுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.
- ஆண்பாதி - பொன்பாதி என்பது நடத்து முபா. அந்ததயின்மீது வழிபடும் கூத்துக்கூடு; உடையில் விழுந்துமானி கீக்கப்பிழுக்குடி ஆண்பாதி பொன்களையும் பொன்களையில் ஆலாம்களையும் இயங்பாக அமைந்தது என்று. ஆணால் ஆண்கள் 'நான்' என்ற கீலை கூலி பொன்களையும் பார்ப்பிழுத்துகின்றன, அதேவேளை பொன்கள் ஆலாம்களைப் போன்கள் வாங்குகின்றன. ஆலாம் 'பெநும்பாயும் குடும்ப வழங்கிலில் முருங்பாடு எந்தும்கொடு வகுக்குறையிலும் பொன்கள் ஆண்பாதையாக் கொண்டு, எந்திருந்து.
- பொன்களின் பால்களை ஆலாம்களால் செய்யுமியாது. பீர்ப்பாக மகப்பிறு உடையிட வளர்ந்து, ஆலாம்களின் கொல் அளவாக்குவதற்கு பொன்களையும் ஆலாம் முடியும். ஆலாம்கள் தற்காலி நிலையிலில்லை உடையார்.
- மாதவிலிக்கு, கர்ப்பல் வமிழ்பில் அந்தல், மகப்பிறு உடையிடல், வார்த்தைகள் வெல்லி, மாதிதலையிலும் கொண்ட்டுவர். பொன், பகன்பட்டிலும் அவனை உடைந்தவர்.
- நால்கேப்பும் பல நீர்களைகள் எடுக்க கீர்வதால் (Decision Making) தீயாயும் எடுத்துக்கூடில் நீல்பட்டவர்கள். ஆலாம்கள் வெலையுமிகையாக்கின்றன ஓரி கட்டுப்பாடு, ஓரி வேலையில் வகுவியற்றுபவர்கள். ஒரு சிலின் நீர்யாவத்தில் இயங்குமாறு.
- ஆலாம்களை வெலையை உற்புப் பார்க்கின்றன. (Male-Gaze) இது ஆலாம்கள் உடையில் குறைபாடு. பொன்களின் உடையும் தேவையும் நிலையாக்குது.
- பல்லை மால் உடைந்த பொன்கள் சிக்கங்க்கூடியும் 'அம்மா தானி' என அழைத்து உணவு, உதவி வேலைக்குவிட்டார்.

- மருத்துவ நிலையங்களில் நாடிமல் மற்றும் ஆசிரியர், ஆயாதேவியின், அழுங்காக வாய்ப்பு வமயங்களில் பெண்களுக்கே முடிவிடம் தருகின்றனர்.
- பாலியல்பிழும் சம்பந்தமான பாலியல் தெருவினால் 10-15 ஆண்களைத் திருப்பியீடுத் தள்ளுவது பொன்களே. ஆண்கள் இத்தொழிலின் கடுமைச் சமீர்கள் பலனிடம் வெளிப்பிழும் 2-3 சில மத்தும் திருப்பி போக விரும்பும்.
- ஏதுத்தும் எப்போதும் எதிர்பாய். தாம் இந்தம் சிந்திப் பெற்ற மனத் இனம் கொஸ்பிப்புதை ஏற்கார். ஆணாதிக்களே புதித்தைத் தீர்மானித்து வொலைத் தொழிலைச் செய்கிறது.
- உல்லிப்பு சேஷவாயின், ஒரு கூழப்பில், சமுத்தைப் பேருங்கர் பெண்களே. ஆசிரியர் வேலைப் பிரிவினை நிதில்லூர் வளர சமத்துவம் போனது இயலாது.

3. முன்னால் விருயாகி தெரு
முழுங்க காலி,
வடபூறி, சென்னை - 26.

செக்டுக்ரைன்கள்.
நூலாகிப்பு.

ஓவாலையாரின் ஆவேசம்!

இரு மரத்தைப் போல உவர்ச்சிகள் கிள்ளதை ஒரு கண்ணதூக்கு மான்க் போன்ற மாவையாகவோ வருத்த பிராந்தை ஓவாலையைப் பாராடி அவுறிருப்பு என்பதைக் கீழே உள்ள பாடச் சொப்புத்துகிறது.

‘அங்குகூட போக ஆராக்கலை நான்கினாமும்
புறிந்தி கூப் பறிவினோ - வற்றும்
மரமலையாலுக் கீத் மாவை வகுந்து
போலை மான் காலைப்பிழுதி’

பொதுத்தாத கணவனுடன் வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு விவரங்களை அவன் நினை ஓவாலையாரை எப்படி ஆவைகளினால்லா வைக்கிறது. இந்துச் ‘கூரு’ பிரகார திலமலியங்கவில் என் எப்படுது ஆனப்படவில்லை?

எனக்குப் பித்த என் கடை

ஈந்து புக்க ஏறுகூதை எழுந்தாளர்கள் நாங்களுக்குப் பித்து தாங்கள் எழுதிய கவுதங்களை கிள்கிக் கருந்தார்கள்.

கிள்கிக்கவின் கிப்ளி பாடப்பாளிகளில் மிக முக்கியமானவராகக் கருவுப்பஞ்ச கூர்களை கிள்கிக்கின் 17.11.1960 கில் செல்லப்பெறுமில் கிருந்த சிரிசிப்பு எவ்வு கிராமத்தில் பிருந்தவர். தந்தையார் சமய எழுத முங்கைச் சாந்தியை விருது பெற்ற ஒவ்வு சொல்லும்பொது சீவக்கிராமனியம். தாயார் செல்லப்படுகிறது.

கிள்கு கால்வின் கிப்ளுப்பாருநியை வழங்கியிரு திருவ்வியல்வழ மகாஜன்க்கவிட்டார். அங்கிருந்து பிராதங்களைப் பெல்களைக்கூடும் சென்ற கிவர், 1974கில் தன் கூரியில் சேஷவனை ஒழும்பிற்கு, 1994 முழுச் சுத்திராகப் பக்கியாற்றி, 1999 முதல் வலிகாமம் கல்வி வலுவத்தின் பிரதக் கல்விப்பாளப்பாளராக பக்கியாற்றி 2007கில் ஒய்வு பெற்றார்.

இடையில் நாட்டுத்துறையை ஒழுங்காகக் கீற்று ஆசிரியர் நாப் பர்ட்சையில் தேவியதூடன் வட திலங்கைச் சாந்த சுபையின் நாடக கவாலித்தகரைப் பாட்டு. தங்குவது எழுதுக்கிளாக்கி எர்.

பேயாஸ்ரியர் ராமா. சோபாகுப்பும் அவர்களின் வழிகாட்டிச் சூலை குலோரகர் பயிற்சி பெற்றுப் பிள்ளைர் வசீரிய உளவாந்துவையையாளர்கள் பல்வேறுபடி பயிற்றுகிற்கார். கிப்பிராது கிகாழுகின் உள்ளவ ஆலோசனைக்குப் பக்கியாற்றுகிறார்.

சீருக்கை, நாலை, நாட்கம், கல்வை, சிரிச்சனம் எனப் பக்குகள் பரிமாணம் கொண்ட கிவர் கிருந்தை எகிற்கியப் பரிசா கிவர்மாத்.

தலைக்குப் பிடிக்க கலை கிழுக்களுடைய 1982 ஜூன் பாத மர்வினையில் பிரசரமான “டப்ஸிபாருள் என்றான் நிலையும்போ?” என்ற கதையை இர்க்கி தருகிறார். கிடக்குகை 1984 கிவு “கிப்ளிக்கின் குருல்” சுந்தின்கவில் மரபிரிவும் செய்யப்பட்டது. சாந்தியை வகுக்கப் பர்க்கியற் கிவராடு “பிரசங்கள்” எறுகைதைத் தொகுதியிலும் கிடம் பெற்றது. ■

மாலை ஜூந்து மணியாகியும் வெயில் கனல் வீசிற்று; பங்குனிக் காம்சல் கள்ளொன்று உடலில் கட்டது.

பத்துநாள் சாப்பாடு இல்லாமல் பட்டினி கிடந்த நாய்க் கூட்டத்தின் முன்னால் சாப்பாட்டுப் பார்சலை ஏற்றிந்தது போல - அந்த 'மினிபல்' ஸைக் கண்டதும் சனங்கள் பாய்ந்து ஏறிய காட்சிக்குப் பொருத்தமான உதாரண மாப் அவனுக்கு அதுவே தோன்றியது.

"எந்த நேரத்தில் எது நடக்கு மோ? எப்போது போக்குவரத்து எல்லாம் தீட்ரென்று ஸ்தம்பித்துப் போய்விடுமோ" என்ற பதட்டத்தில் மக்கள் பாய்ந்தார்கள். அவர்களிலும் பிழையில்லைத் தான்! ஆனாலும் அவள் நாயாகவில்லை!

அவனுக்குத் தெரியும். கிரிசாம் பாள் மாதிரிக் கடைசிவரையில் நின்றாலும் 'மினிபல்ளைன் மினிப் பெடியன்' விட்டுவிட்டுப் போகமாட்டான். பாய்ந்

தோடிப் போய் கும்பலுக்குள் சேர்ந்து நச்குப்படாமல் இறுதியாகத் தனித்து நின்ற அவளை 'மினிப்பெடியன்' இராஜ உபசாரம் செய்து வரவேற்றான்.

"அக்கா, இடமிருக்கு வாங்கோ.... உதிலை அடுத்த சந்தியிலை கனபேர் இறங்குவினம், இருக்கிறதுக்கு சீர் கிடைக்கும் வாங்கோ..."

அவன் உபசாரம் செய்யாமல் இருந்திருந்தாலும் அவள் ஏறித்தான் இருப்பாள். "நெருக்கடி" என்று இதைவிட்டு அடுத்ததற்குக் காத்திருப்பதில் பயனில்லை. அடுத்ததும் இப்படி அல்லது இதைவிட மோசமான நிலையில்தான் வரக்கூடும்.

மேலே நீலங்நிற மேகத்தில் வெண்பஞ்ச முகில்கள் தலைதெறிக்க ஒடிக் கொண்டிருந்தன.

"அக்கா மேலை ஏறங்கோ! இதிலை நிண்டா விழுந்திடுவியள். உள்ளுக்குப்

போங்கோ...." அவள் மேலே ஏறியபின் திரும்பிப் பார்த்தாள். 'புந்போட்டின்' ஒற்றைக்கால் தூங்கலில் ஏழுபேர்.

முகத்தை எந்தத் திசையில் திருப்பினாலும் முக்குக்கண்ணாடி உடைந்து விடும்போல் இருந்தது. 'பாங்க்'கிலிருந்து புறப்படும்போதே, கண்ணாடியைக் கழற்றி 'ஹான்ட்பாக்'கில் வைத்துக்கொள்ளாத தன் மற்றியைத் தனக்குள்ளாகவே நொந்துகொண்டாள். ஒற்றைக் காலை யாரோ சப்பாத்துக் காலால் நசித்தார்கள். வலியினால் முகத்தைச் சளித்துக் கொண்டவள், நசிபடும் இனத்தில் நானும் ஒரு பிரதிநிதி என்று நினைத்து உடனேயே சிரித்துக்கொண்டாள்.

"அண்ணே; காலை எடுங்கோ, என்றை கால் சம்பலாப் போச்சு..."

"ஓ... ஜ ஆம் சொறி.... தெரியா மல் மிதிச்சுட்டன்..." முன்னால் நின்ற அரை நரைக்கிழவர் வாயெல்லாம் பல்லாக மந்தகாசம் செய்து அவளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டார். ஆண் களின் வியர்வை நெடி அவளைச் சுற்றி வரும் அனல் காற்றாய் வீசியது. சீ உடலெங்கும் புழுக்கள் நெளிவது போல ஒரே அரியண்டம்.

"ஒரு பொம்பினள் வேலைக்குப் போறதெண்டால், தனிக் கார் எடுத்து வைச்சு ஓட்டிக்கொண்டு போற வசதியிருக்க வேண்டும் அல்லது நடந்து போகக் கூடிய அளவு தூரத்திலை வீடு இருக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாட்டி வேலைக்குப் போகக்கூடாது..."

அவனைவிடக் குறைந்த வயது அவளைவிடக் குறைந்த சம்பளம் அந்த 'டைப்பிஸ்ட் கிளார்க்' சத்தியா.

சுகந்தரும் சுகந்தங்களையும் பூசிக் கொண்டு, 'பாங்க்' கிற்கு வருவதைப் பார்க்க அவனுக்குப் பெரிய அகுணைக் கிளப்பும். என்ன செய்வது? அப்பாவும், தாத்தாவும் ஊரை ஏழாத்திச் சேர்த்து வைத்த காச வட்சம் வட்சமாய் இருக்க வேணுமே கார் வாங்க?

ம்! பெருமுச்சு ஒன்று பெறதாய்க் கிளம்பி வெளிச்சுவாசமாய் முடிவடை வதற்கிடையில் -

'மினிபல்' 'பிரேக்' போட்டதைச் சாட்டாக வைத்துக்கொண்டு பின்னால் நின்று தன் முழு உடலும் அவள்மேல் படும்படி அவனுக்குமேல் சாய்ந்தான் ஒரு 'க்லிங் கிளாஸ்'.

அது எதிர்பாராத சாய்வு அல்ல. திட்டிட்ட சாய்வு என்பதை அவள் இல குவில் புரிந்துகொண்டாள். ஆனாலும் உடனடியாக ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை. வாடுள் கச்சந்த செக்ஸில் வெளியே எட்டித் துப்பினாள். அவன்மீது விழுந் திருக்க வேண்டியது பாதையோரத்தில் சங்கமமாகியது.

இரண்டாவது முறையாக அவன் அவனது இடுப்புப் பகுதியில் கைபடும் படி நெரித்தபோது, ஆறுடி உயரத்தில் ஆஜானுபாகுவாமய் நின்ற அவனது உள்ளேக்கம் என்னவென்று கண்டுபி டிக்க முடியாதிருந்தது அவனால். அவன் காதருகில் குளிந்து மிக மெலிதாகவும், அமைதியாகவும் அவள் சொன்னாள்.

"தம்பி, நாங்க கலியாணம் கடிப் பிள்ளையையும் பெத்த ஆக்கள்" பக்கத்தில் வேறு யாருக்கும் கேட்டிருக்க லாம்? நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவனுக்குக் கட்டாயம் கேட்டு

என்பது, அவன் ‘இறக்கம், இறக்கம்’ என்று கத்திக்கொண்டு விழி பிதுங்கிய படி பாய்ந்து இறங்கிய வேகத்தில் தெரிந்தது.

உண்மையாகவே திருமணம் செய்வதற்கு முன்னால் கூட இப்படியா ஸவர்களுக்கு இப்படி அமைதியாகவே சொல்லியிருக்கலாம் என்று இப்போது அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அப்போது அப்படி முடியவில்லையே!

‘அம்பனை முதல் மாசியப்பிட்டி வரை அவனுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த கிழவி, மாசியப்பிட்டிச் சந்தியில் கடகத்தையும் தூக்கிக்கொண்டு இறங்கியவுடன் பின்னால் அமர்ந்திருந்த ஒரு “சதுர முஞ்சி” திடீரெனப் பாய்ந்து வந்து அவனுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த போது அவனுக்குச் சிறிது சந்தேகம் இருந்தது.

இது ஏதோ கொழுவலுக்குத்தான் ஆள் வந்திருக்கு. “பிக்போக்கற்” ஆக வும் இருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தில் அவன் தனது ‘ஹாண்ட்பாக்கை’ எடுத்து அவன் இருந்த பக்கத்திற்கு மறுபக்கம் யிக் அவதானமாய் வைத்துக் கொண்டாள்.

அவன் தள்ளத்தள்ள, அவனும் தள்ளித்தள்ளி, இனி மேல் தள்ள முடியாத அளவிற்கு ஒருங்கியிருந்தபோது, அவன் மார்பில் குறுக்காகக் கட்டியிருந்த கையை அவன் பக்கம் நீட்டி, அவன் மார்பில் படும்படி திருப்பிய போது

அந்த ஒரு கணத்தில்

அவன், தான் ஒரு பெண் என்பது, இதன் விளைவாய் என்ன நடக்கும்

என்பது - எதையும் நினைத்துக் பார்க்கா மல் திடீரென எழுந்து, அவனது கன்னத் தில் பள்ளி பள்ளி என்று நிவலை பறக்க அறைந்த நிகழ்ச்சி

“சனியன்.... முதேசி... அம்மா சிப்பீடை....”

அப்போது அவளால் நிதானமாக இருக்க முடியவில்லை. இதோ.... இப்போது பிதுங்கிக் கொண்டு ஒடுக்கிறானே! இவனைப் போலத்தான் அவனும் அன்று அடுத்த தரிப்பில் பாய்ந்து விழுந்து இறங்கிக் கொண்டான். அதன் பின்னர் தான் இவனுக்குச் சல கண்டமாய் வியர்த்துக் கொட்டிற்கு. பஸ்ஸில் இருந்த மற்றவர்கள்,

“என்ன பின்னளை? என்ன பிரச்சினை? என்ன நடந்தது?” என்று கேட்க, இவள் பதில் ஒன்றும் சொல்லாமல் மௌனக் கண்ணர் விட்டதார்.

“இதென்ன கேள்வி? ஒரு குமர்ப் பிள்ளை, ஒரு பெடியனுக்குக் கை நீட்டி அடிக்கிறதென்டால், என்ன நடந்தது என்டு கேட்கவேணுமே?” என்று இவனுக்கு வக்காலத்து வாங்க, இவள் அதற்கும் மௌனமாய் இருந்த நிகழ்ச்சி இன்னும் பசுமையாய் மனதில் நிழலாடுகிறது.

ஒரு நாள் மட்டுமா?

ஒருவனுக்கு ஒருநாள் ஊசிக்குத்தல்! இன்னொருவனுக்கு இன்னொருநாள் பிளேட் கீறல்!

‘உன்றை வறட்டு நாங்கியாலை நீ’ ஒரு நாளைக்கு எக்கச்சக்கமாய் பிரச்சினைப்படப் போறாய்” என்று அம்மா சொல்கிறாள்.

இப்படி எத்தினை நாள்கள்தான் சமாளிப்பது?

“இவங்களெல்லாம் என்னோடை சொறியிறதுக்கு, நான் வடிவாகத் தக்கவெண்டு சொர்ஜன் விக்கிரகம் மாதிரி இருக்கிறது காரணமில்லை, நான் நடக்கிற போது பார்த்தால், மஸ்ரந்த பஸ்ஸிகள் இரண்டு தத்துவது போலத் தோன் நியது மட்டும் காரணமில்லை, என்றை கழுத்திலை ஒரு தாவிக்கொடி இல்லாமல் இருக்கிறதும் ஒரு காரணம் என்று உணர்ந்த நாள்களில்தான். அதுவரை வீட்டில் பேசப்பட்டு வந்த திருமணங்களை எல்லாம் தட்டிக் கழித்து வந்த வள், திடீரெனத் திருமணத்திற்குச் சம்மதித்தாள்.

இன்னும் ஏழ நாள்கள்! ஆறு, ஐந்து, நாலு, மூன்று, இரண்டு.... நாள்கள் வேகமாய்க் கொடுக்கப்பட பறந்தன. இப்பொழுது அவள் கழுத்தில் கொடி ஏறிவிட்டது!

கொடியோடு பஸ்ஸில் ஏறும்போது ஒரு ஆறுதல்! “அப்பாடா, இனிமேல் இந்தக் குரங்குகள் சேட்டை விடாது கள்...”

உண்மைதான்!

அவள் எதிர்பார்த்தபடி சில மாதங்களாய் அவனோடு ஒருவரும் சொறிய வில்லை. அவனுக்கு அருகில் ஒரு “சீர்” வெறுமையாக இருந்தாலும் கூடச் சில சமயங்களில் நின்றுகொண்டிருக்கும் சாரங்களும், வேட்டிகளும், காந்சட்டைகளும் அதில் அமர விரும்பாதவர்கள் போல நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்

ஒவ்வொரு மாதமும் இந்த மூன்று மரியாதைக்கும் ஆபத்து. இதை பொடி நாளும் வேலைக்குப் போவது, அது | இவரிடம் சொல்வது?

| பேண்களுக்கென்றே விதிக்கப்பட்ட தண்டனை! அவளால் நடக்கவே முடிய வில்லை! தேகமெல்லாம் ஒன்று அலுப்பு!

‘பாங்க்’ இலிருந்து பிரதான் ‘பஸ்’ நிலையத்திற்கு வரச் சோம்பல் பட்டுக்கொண்டு அவள் ‘பாங்’ கிற்கு முன்னால் இருந்து ஹால்ப்ரிலே நின்றுகொண்டிருந்தாள். வீதியில் ஜனநடமாட்டம் குறைவதான். இப்போது யார்தான் தேவையில்லை வீதிக்கு வருகிறார்கள்? ‘ஹாண்ட்பாக்’ கீவிருந்து ‘நீர்ஸ் டைஜஸ்டை’ எடுத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

யாரோ இருவர் சைக்கிளில் வந்த மாதிரி இருந்தது. அவள் கவனிக்க வில்லை. கழுத்தில் ஏதோ அட்டு ஊங்குது போல.... என்ன இது? அவள் சிந்தனை புத்தகத்தைவிட்டு மீண்டபோது, அந்த வெளுந்தத வெள்ளைச் சாரங்கள் இரண்டும் தூரத்தில் பறந்துகொண்டிருந்தன.

“ஜீயோ! என்றை தாவிக.... தாவிக்கொடி... கள்ளன்.... கள்ளன்....” அவள் பலமாகக் குழநிக்கொண்டிருந்தபோது, நல்லகாலமாக அவ்விடத்தில் வந்த ‘பாங்க்’ மனேஜரின் கார் அவர்களைப் பிடித்துத் தாவிக்கொடியை மீட்டு இந்தது

அடுத்தநாள் அவளது கணவரே சொல்லிவிட்டார்; “நீர் கொடியை வைச் சிட்டு ஒரு மாலையைப் போட்டுக் கொண்டு போமன். பளபளவெண்டு மின்னிற உந்தக் கொடியாலை உம்மை உயிருக்கே ஆபத்து”

கொடியினால் உயிருக்கு ஆபத்து என்பது உண்மைதான். ஆனால் கொடி யில்லாவிட்டால் சுய கெளரவத்திற்கும், மரியாதைக்கும் ஆபத்து. இதை பொடி நாளும் வேலைக்குப் போவது, அது | இவரிடம் சொல்வது?

பழைய நிகழ்வுக் ஸின் கனம் இவருக்கு என்ன தெரியும்? நீரில் ஊறிய சாக்குப்போல அவருக் குள்ளே இதயம் கண்தது.

இப்போது அவள் மீண்டும் கண்ணி போலத் தோற்றுமளிக்கிறாள். மீண்டும் பிரச்சினை.

இன்று அந்தக் 'கூலிங்கிளாக்'டன் ஏற்பட்ட பிரச்சினையில் கலங்கிய கண் களை மறைத்துக்கொள்ள அவள் 'ஹாண்ட்பாக்'கிலிருந்த பத்திரிகை யைத் தூக்கிப் பார்த்துக்கொண்டாள்.

'சும்மா 'நோனா மானா' என்டு பத்திரிகையில் ஏதோ எல்லாம் எழுதி

நாங்கள். இதைப்பற்றி... இந்த வகையான பெண்களின் பயணப் பிரச்சினை பற்றி... பொது வாகனங்களில் பெண்கள் கொரவமாகப் பயணம் செய்ய முடியா திருக்கும் நிலை பற்றி மக்கள் குரல் பகுதிக்கு எழுதவேணும்..."

இந்த நினைவுணே உறங்கிப் போன வள். அடுத்தநாள் வேலைக்குப் பற்பட்ட போது ஹாண்ட்பாக்'கில் ஊசி, பிளோட் ஆகியவற்றுடன் நினைவாக ஒரு காஞ் சோண்டி மரக்கொப்பையும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டாள்.

சொறியிழவன் ஒரேயடியாகச் சொறிஞ்சு கொண்டு இருக்கட்டும்! ■

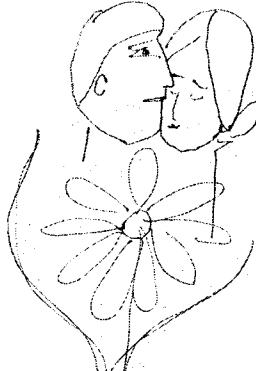
(காஞ்சோண்டி - நாகஞ்சுறி)

◆வாய்மொழி இலக்கியமாகப் 'மழுமூழிகள்' வழக்கிலுள்ளன. பழுமொழிகள் சிந்தனையைத் தூண்டுபவையாகவும் - அறிவுரை பகர்வனவாகவும் - கருத்தொன்றை மிகக் காத்திரமாகச் சொல்லும் கவிதை நேர்த்தியுடனும் - குறுகச் சொல்லி நிறையப் பொருள்தரும் வழிவண்டுடையதாகவும் விளங்குவதை நாம் அறிவோம். நட்பய், சுருக்கம், விளக்கம், வளிமை என்னும் நான்கினை இலக்கணமாகக் கொண்டது பழுமொழி எனத் தொல்காப்பியச் சூத்திரமொன்று கூறும். நாட்டார் இலக்கியத்தின் முதுகெலும்புப் பகுதியாகப் பேசப்படும் இப்பழுமொழிகளை யார் ஆக்கினார்கள் என்பது தெரியாது. அவற்றை நாம் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப எடுத்தாளுகிறோம். சில பழுமொழிகள் கவிதை வரிகளைப் போல இலக்கியச் செழுமையுடன் இலங்குவதைக் காணமுடியும். இத்தகைய பழுமொழிப் பயணத்தில் சில 'புதுமொழி'களைச் செங்கத்திர் அவ்வப் போது அறிமுகம் செய்யும். ஆக்குபவர்கள் அவற்றைச் செங்கத்திருக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

புதுமொழி 02

'மணம் ஒத்த மணம்
மலர் மெத்தை வாழுவ'

ஆக்கம் : வேல் அழுதன்

இரு படைப்பரவளீன் மணம் பதவுகள் - 3

■ கவிவளர்

கவிதை என்பது மனிதனின் கதை, மானிடத்தின் மூச்சு. ஏனைனில் கவிஞரின் புணைவுகளுக்கொண்டும் ஆதாரசுருதி அவனது அனுபவங்களே. ஒரு கவிஞர் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்கள். மானிடத்தின் அசைவு களிலிருந்தும் மனித நடப்பியலின் வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளிலிருந்துமே கொய்யப்படுகின்றன. அத்தகு அனுபவங்களற்ற வெறும் 'கம்பளிச் சொற் களின்', 'அணிவகுப்பு வார்த்தைகளின்' மினுக்குகளைக் கொண்டும் ஒரு கவிதை உயர்ந்துவிடாது. நிமிந்து நிற்கவும் முடியாது.

மீசைமுறுக்கிய இன்தாரிபோல கவிதை நிமிந்து நிற்பதற்கு மௌரி மின் மூச்சைவிட அந்தக் கவிதையின் அடி ஆழத்தில் பதிநிதிருக்கும், புதைந்து கிடக்கும் வாழ்வியல் சம்பவங்களும் அந்தச் சம்பவங்களோடு பின்னிப் பினைந்திருக்கும் கருத்துமே கவிதையை முழுமைப்படுத்துவதற்கான காரணியாகும். ஏனைனில், கவிதை அனுபவ வெளிப்பாடுதான். ஆனாலும் அது ஒரு நேர்கோடல். அகநினைவிற் பதிவுபெற்ற சம்பவங்கள் கருத்தைப் பேர்த்தி ஜீவனுள்ளதாக வெளிப்படும் போதுதான் கவிதை முழுத்துவும் பெறுகிறது. சம்பவங்களும், கருத்தும், மௌரி யும் சேர்ந்த ஒரு கூட்டுக் கலவையே கவிதை. இதற்கு பாரதி, பாரதி தாசன், மஹாகவி, நீலாவணன், முருகையன், சில்லையூர் செல்வராஜன் போன்ற வர்களின் கவிதைகளைச் சாட்சியப்படுத்தலாம்.

ஐம்புதுகளிலிருந்து எழுதுக்கு இடைப்பட்ட காலம், கவிதையின் போற்காலமென்று கீஸ் குறிப்பிடுகிறார்கள். இக்காலத்தில் மேலோங்கிலிருப்பு கற்பனாவாதக் கவிதைகளே (Romanticism) என்று சில விமர்சகர்கள் சொல்வதையும் புறந்தள்ள முடியதாது. அதேவேளை இந்தக் காலங்களில் யதார்த்த வெளிப்பாடுகள் (Realism) இல்லையன்றும் சொல்லமுடியாது.

இயற்கையின் வனப்பில் கவிஞர் தன்னை மறந்துபோகும் போது கிராமியம் கலந்து, அல்லது கிராமியம் தழுவிய கவிதைகள் பிறப்பெடுகின்றன. இவற்றை வெறுமை கற்பனாவாதக் கவிதைகள் என்று ஒதுக்கி

39
ஷாமிக்கு
பாந்தி 2009

38
ஷாமிக்கு
பாந்தி 2009

விட முடியாது. உண்மையான, மெச்சத்தகுந்த ‘பயங்கரம்’ கவிதையோடு கலந்து வெளியாவது கவிதையைச் சிறப்புக்குரியதாய் ஆக்குறிது. இதை உணர்வு நிலைப்பட்ட கவிதைகளென்னாம் அனேக மாக இந்தக் கவிதைகள் கவிஞர் கூறுவதாக, தற்காற்றாகவே இருக்கின்றன. பல நல்ஸ கவிதைகள், பற்பல அனுபவ வெளிப்பாடுகளாக வந்து வாசக மனதைக் கொள்ள கொள்வதை எம்மால் மறுத்துரைக்க, வெறுத்தொதுக்க முடியாது.

அறுபதுகளிலிருந்து எழுபதுவரை வெளியான கவிதைகளில் இந்தப் பண்புநிலையே மிகுந்திருக்கக் காணலாம்.

இரு சம்பவத்தை வெறும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு அல்லது வார்த்தைகளை ‘அப்பு’ செய்யப்படும் கவிதைப் பொம்மையில் கலைத் துவ செழுமையைக் காணமுடியாது. அதுவெறும் எழும்புக்கூடு மட்டுமே. கலைப்படுத்தவில்லாத எந்தவொரு கலையாக்கமும் இலக்கிய அந்தஸ்தை கவீகரித்துக்கொள்வதில்லை. கொள்ளவும் முடியாது. சங்கீதப் பாடல்களில் சொல்லப்படுகின்றதே ‘வேலைப்பாடு’ அதையே ‘கலைத்துவம்’ என்கிறது கலையியல், தமிழியல். பிறமொழியிலுள்ள கவிதைகளை தமிழ்ப்படுத்தும் போது இந்தக் கலையியல் நோக்கப்படுவதில்லை— எனினில் அது மொழியெப்பு. ஆனால் தமிழில் செம்ஹநோ கலைப்படையும்.

‘அன்னனும் நோக்கனான் அவனும் நோக்கனான்

அன்னனின் நோக்கும்... அவனின் போக்கும்...

ஓன்றையொன்று ஒத்திருந்ததால்...

பின்னர் கிருவரும் பினைந்தே போனார்’

இதுவும் கவிதைதான். ஆனால்.....

இது சம்பவம். கலைப்படுத்தவில்லாமல் நடந்ததைச் சொன்ன கவிதா விவரணம். கண்டதை விண்டுரைப்பது பட்பிடிப்பு. ஆனால் கவிதை அப்படியல்ல.... அது கலைத்துவ நுணுக்கத்தோடும், கருத்துச் சிதையாமலும், சம்பவத்தினாடாக வெளிப்படுத்தப்படுவது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, நீலாவணனது கவிதையொன்றின் சில அடிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

“கிரவெல்லாம் நீலவாகி எம்மீது வாரும்
கெந்தென்றால் கிதமாயுன் கியல்ஏந்து ஊரும்
மரமெல்லாம் மலராகி மண்யஞ்சமாகும்
மயல்கொண்டு கருவன்று புதராகம் ஊழும்”

இது யதார்த்தம் கலந்த சம்பவச் சித்திரம் எழுபதுகளில் வெளியான ஒட்டுமொத்தக் கவிதைகளுமே யதார்த்தம் சாந்ததாகவே இருந்ததென்று அழுத்தமாகக் குறிப்பிடலாம்.

எண்பதுகளிலேயே கவிதையில் ‘நெகிழ்ச்சிப்படுத்தற் பண்பு’ அரும்பலாமிற்று. அதாகப்பட்டு, கவிதையின் இறுக்கத் தன்மையைக் குறைத்து, மரபையிட்டு மாறி எழுதும் முயற்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு. அனேகமாக இதுவே கவிதையின் சிறப்பை நைய்யப்படுத்தது என்பதிற் குற்றமில்லை. செய்யுள் நடையிலிருந்த கவிதைப் போக்கை, ஆக்கவியலை இலகுபடுத்தியது தவறேன்று குறிப்பிடுவது எனது நோக்கமல்ல. ஆனாலும், இந்த இலகுபடுத்தல், இவ்வகைத் தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் பல பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியது. அதாவது, ஆழிக்கணக்கான கவிஞர்கள் உருவானார்களேயன்றி. அதுபோல “பேரான்” கவிதைகளைத் தரிசிக்க முடியவில்லை. ‘தூநூக்குகள்’, ‘விருக்கைகள்’, ‘அழுகுண்ணிப் புறப்பக்கள்’, ‘அழுக்கான், அசிங்கமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள்’ அகம்-புறமென்ற வேறுபாடின்றி எதையும் எழுதலாமென்ற தற்துணிவு, தன்னாதிக்கப்போக்கு மலிந்து கவிதை கொஞ்சம் கொஞ்கமாக கழுத்து நெரிக்கப்பட்டதே உண்மையான நிலைமை.

அப்படியான ஜீவனில்லாக் கவிதைகளைத் தொகுக்கவும், காட்சிப் படுத்தவும், கருத்துச் சொல்லவும், அதிகம் யேற், புற்சில்போலப் புறப்படார்கள். பின்னர் நடந்ததென்ன? நடந்ததெல்லாம் ‘முதகுசொற்றும்’ வேலைகளே. ‘அவரை கிவர் புழுவது, கிவரை கிவர் புழுவது’ இப்படியான புழுகுதல்களால் கவிஞர் தொகை பெருகியதோடு கவிதா வளர்ச்சி அருகியதே உண்மை. இதனின்டேயே, கதை எழுதிக்கொண்டிருந்த கவிதையின் ‘முன்றாவது மனதர்களும்’ கவிதை எழுதத்தொடங்கி கவிஞராகி வந்தார்கள். பின்னரென்ன, இவர்களையே ‘கவிதைக் கொம்பர்கள்’, ‘கவிதைச் சீகரங்கள்’ என்று மிச்சம் உயாத்தில் தூக்கி வைத்து சங்கை செய்தார்கள் புகழ்விரும்பிகள். கவிதை பற்றியிருப்பது ‘கச்சன் காந்தங்கள்’.

நல்ஸ கவிஞர்கள் ஒதுங்கின்று விடுப்புப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏனினில் ‘மட்டிக்கு ஆயிரம் புத்தியைச் சொன்னாலும் மார்க்கமது மாறிகாது’ என்ற நமது தாத்தாமாரின் பழவெழுபி தெரியும் அவர்களுக்கு. நடந்துகொண்டிருப்பது ‘புகழ் ஏன் ஏழை நாகம்’. ஆகவே ஆரோக்கியமான கவிஞர்கள் ஒதுங்கியே இருந்தார்கள்.

இந்தப் போக்குவர்கள் ஊருக்கு நூறு கவிஞர்கள், பார்வைக்கு ஆயிரம் பதிப்புகள் என்று கவிதை உலகில் ஒரு ‘பழங்கிளம்பல்’ நடந்துகொண் டிருந்தது. ஆனால் பெறுபேறுகள் பூஜ்யமே. எண்ணெண்யிச் சிலுசிலுப்புக யோன்றி பலகாரம் கிடைக்கவில்லை. இவர்களிலும் ஒருசில கவிஞர்கள் தேறாமலில்லை. மரதனோட்டம் ஒருவாறு முடிந்தபின்னர் தேறிய கவிஞர்கள் தெளிவடைந்தார்கள். கவிதை, மின்னலை மெருகேற்றும் இருளாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுகிறார்கள்.

தான் எழுதும் கவிதையையே தன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாத போது, அந்தக் கவிதையை மற்றவன், வாசகன் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வான். எழுதிய கவிதைக்கான அர்த்தம் சொல்ல பொழுப்புரை, குறிப்புரை எழுதவேண்டியிருக்கிறதென்றால் இதற்குப் பெயரென்ன கவிதையா? விடுகதையா? வாசகன் எடுத்துப் புரிந்துகொள்ள அகராதி தேடித் திரிய வேண்டிய அவஸ்மி; வாசகனுக்கு கால அவகாசம் போதுமா இதற்கெல்லாம்? இந்த எழுத்துக்கள் சாதிக்கப்போவதென்ன? இந்த எழுத்துக்களால் இந்தக் கவிஞர் பெருமக்கள் சாதிக்கப்போவதென்ன?

அடித்தால் வலிக்காத கடித்தால் நோவெடுக்காத இந்தக் கவிதை களின் பிறப்பால் வாசகர்களிடையே நாம் ஏற்படுத்தப்போகும் தாக்கங்கள், பிரதிபலன்கள் என்ன? எல்லோரும் எழுதுகிறார்கள் என்பதற்காக நாம் எழுதலாமா!? உமக்கும் புரியாமல், மற்றவனுக்கும் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இது என்ன தட்டுக்கோடு விளையாட்டு. எழுத்தியலை நாம் எங்கே கொண்டுபோகிறோம்.

“புரியாத ஏதையும் தொடாமலும்
புரிந்துகொண்டதனை விடாமலும்
அற்று கவிதை யாக்கிறேன்
அதனால் புதுமை தேக் (கு)க்ரேன்”
என்ற கவிஞர் வரிகள் எதிர்பாராமலே நினைவுக்கு வருகிறது.

கவிதை என்பதே தற்புதுமையல்லவா.

புரிந்துகொள்ள முடியாத புதுமை சாதிக்கப்போவதென்ன?!

கவிஞரே!.. உன்னை நீ கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய உறைப்பான,
அர்த்தமுள்ள கேள்வி இது.

கேட்பாயா!.. கேட்டுப்பார்.

மீண்டும் சந்திப்போம்.....

செங்கத்திரோன் எழுதும்

வினாக்கல்

12 மூர்க்காவியங்கள்

(கவிஞர் நீலாவனனின் ‘வேளான்தை’க் காவியத்தின் வாடப்பச்சி...)

அன்னம்மா - செல்லையா தாம்பத்திய வாழ்வு
முதலிரவு

ஆவணியில் செல்லன்தன்
அன்னத்தின் கைப்பிடித்தான்.
அன்றோர் நாளில்
தாவணியில் நின்றவளைத்
தனகியதை எண்ணித்தன்
முன்னே அன்னம்
தேவதையாய்த் திகழ்கின்றாள்
தீக்கினிலே செதுக்கிவைத்த
சிலைபோல்; இன்னும்
ஆவதென்ன இனிமேலும்
ஆசையினை அடக்கிவைத்தல்
ஆகுமாமோ?

43 மேக்கந்தி
பாக்டரி 2009

உன்னியழும் ஆசையெலாம்
 உடலெங்கும் உணர்ச்சியினை
 ஊட்டித்தள்ள
 கண்ணிலெழும் காதல்வெறி
 கரைபுரளக் காத்திருக்கும்
 கணவன் முன்னே
 தண்ணிலவின் முழுமையுடன்
 தளிர்க்கொடியின் இளமையுடன்
 தகதகக்க
 அன்னமவள் அருகுவர
 ஆண்மகன் செல்லையா
 அணைத்துமெல்ல.....

சுந்தலினைக் கோதிவிட்டான்
 குளிர்வதனம் குங்குமமாய்ச்
 சிவந்தாள் அன்னம்;
 வேந்தன் என விளங்குமவன்
 விரிமார்வில் மென்விரல்கள்
 வீணை மீட்ட
 மாந்துகிறான் மங்கையவள்
 மலரிதழில் ஊறிவரும்
 மதுவைச் செல்லன்;
 ஏந்துகிறான் இடைதுவரும்
 ஏதிழையை இருவருக்கும்
 இன்பம் பொங்கும்!

அன்னம்மா அவன்வசமே
 ஆட்பட்டாள் அவனுக்குள்
 அடங்கிப் போனாள்;
 என்னமெலாம் ஒன்றெனவே
 இருவருக்கும் ஆகிவிட
 எல்லை மீறிப்
 பின்னியுடல் பாம்பிரண்டாய்(ப்)
 பிணைந்தார்கள்; இன்பவெள்ளம்
 பீறிப்பாய
 கன்னியவள் சொர்க்கத்தின்
 கதவுகளைத் திறந்துவிட்ட
 களிப்பிலுற்றாள். கின்னும் விளையும்...

வை

பி

ரி

ஸே

நோ

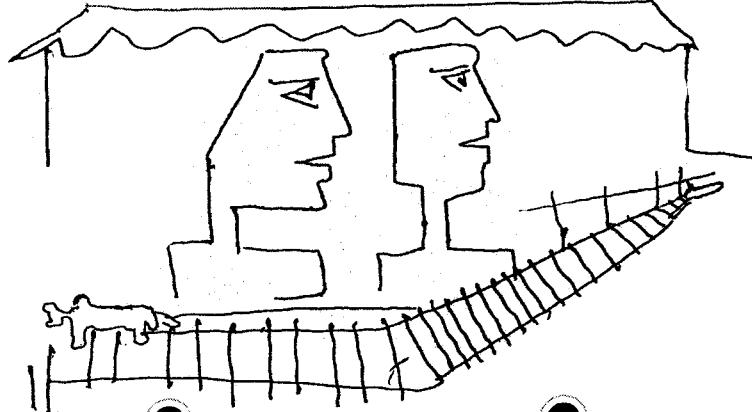
கி

து

அழுவதும் தொழுவதும்
 அடுப்பதும் புகையிரும்
 வீழுவதோ பெண்ணின வாழ்க்கை,
 அறிவிலும் தெளிவிலும்
 அருமைத் தணிவிலும்
 உள்ளதே நம்மவர் வேட்கை

ஏழுவதும் வீழுவதும்
 எண்ணத்தில் உள்ளதும்
 விதியின நிலைத்திடும் யாக்கை,
 மலைகளும் சிறைகளும்
 சிறுவர் முணையிலே
 முயற்சியைக் கையிலே தாக்கு!

வழிபூம் வழிவீழும்
 வார்த்தையே வரந்தரும்
 வாழ்க்கையே கையிலெழும் போது,
 எதிரவருந் தடைகளும்
 இனிமலத் துகள்படும்
 ஏழந்திடு வெற்றியே நோக்கு!

செங்கமலை - 3

“குடும்ப வாழ்க்கையை நினைத் துத்தானே கவலைப்படுகிறாய்! இல்லையா ரகு!” இடைமறித்தான் கணேசன்.

“குடும்பமா! அப்படி ஒரு வாழ்க்கையா! என்னால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது. என் பிறந்த மண்ணில் பூத்த அந்த செங்கமலை இல்லாத வாழ்க்கையை மறந்துபோய் எவ்வளவு காலம் ஆழிற்று” குரல்களில் ஒரு கரகரப்புத் தென்பட உள்ளத்து வேதனையை அவன் உதடுகள் வெளிப் படுத்தின.

திடீரென ரகு குழந்தீக் குழந்தீக்களை வேலா அழுதான். தேம் பலும், விக்கலும் மாறி மாறி வெளிப் பட்டுக்கொண்டிருந்தன. நான் இதனை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவன் அருகே

சென்று ஆறுதல் கூற முயன்றேன். என் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மேலும் மேலும் அழுதான். ஏறத்தாழ நாற்பத் தெந்து வயது நிரம்பிய என் நண்பன் இப்படிக் குழந்தை மாதிரிக் குழந்தீக் குழந்தை எனக்கு ஏதோ மாதிரி இருந்தது.

அழுவதால் அவனை மனம் சமைகளிலிருந்து விடுபடலாமென்ற என் நெத்துடன் அவனை அப்படியே சிறிது நேரம் விட்டுவைத்தேன். படிப்படியாக அவன் அழுகை ஓய்வுக்கு வந்தது. சுயநிலைக்கு வந்தவன்போல் மீண்டும் பெருமுச்சு விட்டபடி படுக்கையில் சாய்ந்துகொண்டான்.

“நண்பா! உன் உள்ளத்தில் இத்தனை மாறாத நினைவுகளா? வேதனைகளா? வேதனையின் இரண்டு

களா?” வாய் திறந்து கேட்டான் | வேண்டுமென்று உறுதிபூண்டேன். கணேசன். “எதையுமே என்னால் சரி | ஆனால் அவளோ எங்கள் வயலில் வரப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் | வேலை செய்யும் ஏழைத் தொழிலா இருக்கிறது நண்பா! உன் உள்ளத் | ஸியின் மகளாக இருந்தாள். இந்த துச் சுமையை மறக்கப்படாதிருக்கும் | விடயம் எப்படியோ என் தந்தைக்குத் அந்த மனக் கிடக்கையை எனக்குக் | தெரிந்துவிட்டது. என்னைக் கொழும் கூறுவதன் மூலம் உன் துன்பத்தை | புக்கு அனுப்பிவைப்பதில் விடாப்பிடியும் மன இறுக்கத்தையும் குறைக்க வாய்க் காரணமா? ஆனால் அதைக் காரணம் இதுவும் ஒன்றாக அப்போது இருந்து. இருப்பினும் அவளைச் சந்தித்து, மீண்டும் வந்து கரம்பிடிப்பேன் என்று தொழிலிச் சென்ற நான் திரும்பிவர முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன். எத்தனையோ தடவை அவளுடன் தொடர்புகொள்ள முயன்றும் முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்குப் பின் வாழ்க்கையே ஒரு பிழப்பில்லாமல் ஆகி விட்டது. அவள் என்ன ஆனாளோ? எங்கு சென்றாளோ? திருமணம் அவளுக்கு ஆயிற்றா? என்றெல்லாம் தெரியாமல் போயிற்று. உனக்காவது ஏதாவது தெரியுமா கணேசா?” ரகு தன் உள்ளத்தைக்கையை கொட்டி என்னை வேண்டும் என்றுக்கும்பூம், இயக்கங்களின் மோதுகை, களாவு, களாமி இப்படியெல்லாம் பல சிரமிவகுகளைச் சந்திக்க ஆழம்பித்தது. முதூர் கிராமம் சிதைந்துபோன்றொத்திரி ஆகியது. எத்தனையோ குடும்பங்கள் அங்கிருந்தெல்லாம் இடம்பெயர்ந்து அயற்கிராமங்களுக்கும், வேறு ஊர்களுக்கும் சென்றுவிட்டன. அவர்களில் அநேகமானோர் மீளாம் எம் கிராமத்திற்குத் திரும்பவில்லை. யாது நடந்ததோ தெரி

“படிக்கிற காலத்தில் உனக்கும் யாரோ ஒரு பெண்ணுக்கும் ‘கிசுகிசு’ இருப்பதாகப் பேசிக் கொண்டது இப்போது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது” இடை மறித்தான் கணேசன்.

“என் உள்ளத்தில் ஆழமாக வேறுன்றிவிட்ட அந்தச் செங்கமலை எனது வாழ்க்கைத் துணையாக வர

யாது. இப்போது பழைய முகங்கள் | எல்லோரது கண்களும் புகையிர அற்றுப்போய் புதிய முகங்களும், | தம் வரும் திசையை நோக்கியே புதிய இடங்களுமாகத்தான் எங்கள் | மொய்த்துக் கிடக்கிறது. சில நிமிடத் கிராமமே விளங்குகிறது. இந்த நிலை | துளிகள் கரைகின்றன. நிலெரன மக்யில் எண்ணால் எதையும் சரிவா அறிந்து கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது” | கொண்ட பதிலளித்தான்.

“சரி சரி! நாமதான் இப்ப ஊருக்குப் போகப் போகிறோமே! போய்த் தேஷிப் பார்ப்போமே!” கணேசன் தொடர்ந்தான்.

“எப்படி பூற்படுவோம் கணேசா!” ரகு ஆவலுடன் கேட்டான்.

“புகையிரத்தில் போவதற்கு ஏற்கனவே இரு இருக்கைகள் பதிவு செய்துவிட்டேன். நாளை மறுநாள் இருவுப் புகையிரத்தில் பூற்பட இருக்கிறோம். நாளைக்கு எனக்கும் பாடசாலை இரண்டாந் தவணை விடும் றைக்காக முடப்படுகிறது. முன்றுகிழமைகள் விடுமுறை. இருவரும் எமது ஊரில் தங்கப் போகிறோம். சகல் இடங்களுக்கும் அங்கு போகிறோம்” ரகுவின் ஆவலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான் கணேசன்.

● ● ●

கணேசனும், ரகுவும் கோட்டை புகையிரத் நிலையத்தில் மூன்றாவது மேடையில் திருகோணமலை செல் மேடைக்கு வருகிறது. மூட்டை முடிச்சுலும் புகையிரத்துக்காகக் காத்து நிற்கின்றனர். இன்னும் புகையிரதம் மேடைக்கு வரவில்லை. நாளோன்றுக்கு ஒரு புகையிரதம் மட்டுமே திருகோணமலைக்குச் சேவையில் சுடுபடுத்தப்படுவதால் பயணிக்கும் மக்கள் கூட்டுமேடையில் நிரம்பி வழிகிறது.

| எல்லோரது கண்களும் புகையிர தம் வரும் திசையை நோக்கியே மொய்த்துக் கிடக்கிறது. சில நிமிடத் துளிகள் கரைகின்றன. நிலெரன மக்கள் கூட்டும் ஆருவாரிக்கிறது. தூரத்தே புகையிரதம் வருவதைக் கண்டுவிட்ட களியில் ஆருவாரம் எழுந்து கொண்ட ருக்கிறது. புகையிரதமும் பற்படியாக மேடையை அண்மித்துக் கொண்ட ருக்கிறது. ஒன்பது மணிக்கு பூற்பட வேண்டிய புகையிரதம் சரியாக எட்டு நாற்பத்தைந்துக்கு வருகை தருவதை தனது கைக்கடிகாரம் மூலம் உறுதன்து கைக்கடிகாரம் மூலம் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறான் ரகு.

முன்னியடிப்பதும், ஒருவரையொருவர் தள்ளி முந்துவதும், புகையிரதத்தில் தாவி ஏற்ற தயார்படுத்துவதுமாக பயணிகள் தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்வதை அங்கு காணமுடிகிறது. நானும் குனிந்து எனது பயணப்பொதியைக் கைகளால் பற்றுகிறேன்.

“ரகு! நாம் அவசரப்படத்தேவையில்லை. உறங்கல் இருக்கையை நாம் பதிவு செய்திருப்பதால் ஆறுதலாகவே ஏறிக்கொள்ள முடியும்” கணேசன் முன்னியில்தல் செய்கிறான். புகையிரதமும் வேகத்தை மட்டுப்படுத்திய படி மெதுவாக ஊர்ந்து ஊர்ந்து மேடைக்கு வருகிறது. மூட்டை முடிச்சுகளுடன் முன்னியடித்துக் கொண்டு மக்கள் கூட்டும் ஏறுகிறது. புகையிரதம் மேடையில் ஓய்வுக்கு வரமுன்னரே பயணிகள் பலர் புகையிரதத்தினுள் இடம்பிடித்துக் கொள்கின்றனர்.

“இப்படி ஒரு பயணமா? அதிகமா

இஸ்லாமியர்களும், தமிழர்களும்தான் | இதைபில்லாம் யாரிடம் நாம் சொல்லி பயணிகளில் அதிகமாக இருக்கின்ற “அழுவது” விரக்தியும் வேதனையும் னர். ஒரு சில சகோதர மொழி இந்த வெளிப்பட கணேசனின் பதில் வந்தது. தவர்களும் பயணிகளாக இருப்பதை | புகையிரதத்தின் பூற்படுகையைத் தெரிவிக்கும் முதலாவது ஊதுகுழல் சத்தும் ஒவித்தது. கணேசன் கைக்கடி காரத்தைப் பார்த்தான். அது சரியாக ஒன்பது மணியைக் காட்டியது. தொடர்ந்து இரண்டாவது ஊதுகுழல் சத்தத்துடன் புகையிரதம் அசையத் தொடங்கியது.

நானும், கணேசனும் இப்போது கலபாமாக ஏறி எமது உறங்கல் இருக்கைக்கான இடத்தைக் கண்டுபிடித்து அருகாக அமர்ந்து கொள்கின்றோம்.

“என்ன கணேசா இது! ஆரும்பகாலத்தில் இருந்த அதேமாதிரியே இப்போதும் புகையிரதமும் அதன் இருக்கைகளும் காணப்படுகின்றதே. காலமாற்றத்துக்குப் புகையிரதங்கள் மட்டும் மாற்றம் பெறாது இருக்கின்றதே” வியப்புடன் வினவினான் ரகு.

“தமிழ்ப் பிரதேசத்திற்குச் செல் வூம் புகையிரதமல்லவா? அதை யார் கவனிப்பார்கள். நாடானுமன்ற உறுப்பினர்கள் எத்தனையோ பேர் நம் பகுதியிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும் இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் கவனத்திற்க கொள்வதில்லை.

காரணம் அவர்கள் பிரயாணம் செய்ய நவீன சொகுசு வாகனங்கள் வழங்கப் பட்டுருப்பதுதான் என்ன செய்வது இது மட்டுமா? புகையிரதப் பாதைகள் அடிக்கடி குண்டு வைத்து தகர்க்கப்படுவதும் இங்கு ஒரு நிகழ்வாக இருக்கின்றது. இப்படியான நிலையில் ஒழுங் காலை எட்டு அல்லது ஒன்பது மணிக்கான நல்ல புகையிரதங்களை எப்ப கும் சென்றடையலாம்.” கணேசன் டிச் சேவையில் சுடுபடுத்த முடியும்? கூறினான்

“சொல்ல முடியாது. சிலவேளை வதும் இங்கு ஒரு நிகழ்வாக இருக்கின்றது. இப்படியான நிலையில் ஒழுங் காலை எட்டு அல்லது ஒன்பது மணிக்கான நல்ல புகையிரதங்களை எப்ப கும் சென்றடையலாம்.” கணேசன் டிச் சேவையில் சுடுபடுத்த முடியும்?

நீண்ட பெருமுச்சொல்களை உத்திரத்து வாறு தனது உடலை உறங்கவிருக்க கையில் வசதியாகச் சாய்த்துக் கொண்டான் ரகு. மனம் ஏதோ பயத் தூடனும், தயக்கத்துடனும், ஏக்கத் தூடனும் இருப்பதைப்போல் உணர்ந்து கொண்டான். தனது பிறந்த ஊருக்கு இவ்வளவு நீண்டகால இடைவெளி யின் பின் செல்கிறோமே என்ற தயக்கமோ அல்லது நான் தேடி வந்திருக்கும் அந்த உயிரை எந்த நிலையில் காணப்போகிறேன் என்ற பயமோ அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

“கணேசா! பத்திரிகைகள், தொலை யூடகங்கள் மூலமாக நான் எனது மண்ணில் நிகழும் அவலங்களைத் தெரிந்து கொள்வது வண்டனில் வழக்கமாகும். ஆனால் அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதில் வேறு சில செய்திகள் எனக்குச் சந்தேகத்தை அடிக்கடி ஏற்படுத்தும். நீதான் இங்கு நேரடிப் பார்வையாளாக இருந்திருக்கின்றாய். கடந்த சில வருடங்களாக என்னதான் இங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. உண்மைநிலையை கூறினால் நல்லது நன்பா!” ஆவலுடன் ரகு கேட்டு கணேசனின் முகத்தை நோக்கினான்.

“எதைத்தான் சொல்வது. எதைச் சொல்லாமல் விடுவது. இவைகளைப் பற்றிக் கைதைக்கவும் பயமாக இருக்கிறது. உயிருக்கும் உத்தரவாதமில் லாத நிலை காணப்படுகிறது. விடுதலைக்காக என்று கூறிக்கொண்ட இயக்கங்கள் தமக்குள்ளேயே மோதிக்

கொண்டு ஒன்றையொன்று அழிக்கத் தொடங்கியது. எத்தனையோ எமது இளைஞர்கள் விடுதலைக்காகவன்றி போட்டி பொறுதலைக்காகவும் தமது உயிர்களை அர்ப்பணித்தார்கள். எத்தனை இளம் சந்ததியினரை நாம் இன்று இழந்து நிற்கின்றோம். பலாத்காரமாக இளைஞர்கள் நம் விடுதலைக் குழுக்களாலேயே கடத்தப்பட்டனர். பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த பெற்றோர்கள் சிந்திய கண்ணிருக்கு எல்லையே இல்லை. வாய்திற்கக் கூடியாத நிலை. பிழை சரிகளைச் சுட்டிக் காட்டியவர்களும், தட்டிக்கேட்டவர்களும் உயிருடன் வாழ முடியவில்லை. ஆயுதக் கலாசாரமே கோலோச்சியிருந்தது. அந்தவேளையில் இதனை அதிகார வர்க்கம் தமக்குச் சாதமாகக் கிக்கொண்டு இனங்களுக்கிடையேயும் பக்கமையுணர்வுக்கு தூயிட்டது. இதனால் தமிழ் - மூஸ்லிம் கலவரங்கள் கிழக்கில் தலைதுாக்கியது. வடக்கிலிருந்து விரட்டப்பட்ட மூஸ்லிம்களின் வேதனைகளும், கண்ணிரும் இதற்கு மேலும் நெய் ஊற்றியது. கிழக்கில் இன மோதல் தலைதுாகக் கிழக்களும், அன்றாடங் காய்ச்சிகளும் பாதிக்கப்பட்டனர். வீடுகளை இழந்து உறவுகளைத் தொலைத்து இடம்பெயர்ந்து அகதி முகாம்களிலும், ஆகாயம் பார்த்த நிலங்களிலும் இடம்பிடிக்க நேர்ந்தது. இரு திணங்களிலும் இத்தகைய பாதிப்புகள் காணப்பட்டன. அமைதியைப் பேணுவதற்கென அனுப்பப்பட்ட அதிகாரமுள்ள வர்கள் தமிழ்பேசும் மக்களிடையே மோதலை மேலும் தூண்டிவிட்டு

வேடிக்கை பார்த்ததுமன்றி இருக்க மற்ற படுகொலைகளையும் அரங்கேற்றினர். புதைகுழிகள் உருவாக்கப்பட்டன. கடத்தப்பட்டவர்களும், காணாமல் போனவர்களும் புதைகுழிகளினிருந்து மீட்கப்பட்டு அடையாளங்காணப்பட்டனர். இப்படியாக எத்தனையோ சம்பவங்கள்” பூடகமாகச் சொல்லி முடித்தான் கணேசன்.

கேட்டு வேதனையுடன் மௌனமானான் ரகு. கணேசனும் மௌனித்தான். வேதனைகளை தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு மீண்டும் கணேசன் தொடர்ந்தான்.

“வெளிநாடுகளில் வாழும் நம்ம வர்க்கு இவையெல்லாம் எங்கே புரியப் போகிறது. நாழும் எமது மக்களும் வெள்ளை ‘வான்’ வந்து கடத்துமோ, எந்த நேரத்தில் யார் காணாமல் போவோமோ என்ற பயத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்” சுங்கும் முற்றும் பார்த்தவண்ணம் மௌனம் வாகக் கூறினான்.

“நன்பா! நீ சொல்வது என்னையும் சேர்த்துத்தான் என்பது புரிகிறது. ஆனால் இங்கு வேதனையில் வாழும் எம்மவர்க்காக நாம் எத்தனை வழிகளில் உதவி செய்ய முடியுமோ அத்தனையையும் நாழும் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் செய்து கொண்டுதான் இருக்கின்றோம்” ரகுவும் மௌனவாகவே பதில் இறுத்தான்.

புகையிரத்தின் விரைவு ஓட்டு ஓலியில் அவர்களது சம்பாஷணைச்

சத்தும் கரைந்து மறைந்தது. இருவரும் சிறிது நேரம் மௌனித்து இருந்தனர்.

“ஹலோ கணேசா!” தோளில் தட்டியபடி நின்ற அக்குரலுக்குரியவைதைத் திரும்பிப் பார்த்தான் கணேசன். “ஆ! இப்ராஹிம் என்ன ஊருக்குப் போல இருக்கு” கணேசன் வினவினான்.

“வேறுன் மச்சான்! எங்களுக்குத் தொழில் நிபித்தம் அடிக்கடி கொழும்புக்கு வந்து போவது வழக்கமாயிற்றே. பாடசாலை விடுமுறை தொடங்கிறதுதான்! ஊருக்கு வாழப் போலிரிக்கி!” இப்ராஹிம் கேட்டான்.

“அது சரி! இது யாரின்று தெரியுதா? கொஞ்சம் பார்த்துத்தான் சொல்லேன்” அருகிலிருந்த ரகுவைக் காட்டிய வண்ணம் கேட்டான் கணேசன். இப்ராஹிம் ரகுவை உற்றுநோக்கிப் புரிந்து கொள்ளமுடியாதவணாகி உட்டடைப் பிதுக்கினான்.

“ரகு உன்னாலாவது இவனை அடையாளம் காணமுடிகிறதா?” கணேசன் கேட்டான். ரகுவாலும் அவனை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. இல்லையெனத் தலையசைத்தான்.

“எங்களோடு கூட ஒரே பாடசாலையில் படித்த இல்லாமிய நன்பன் இப்ராஹிம்தான் இவன். உயர்தரவுப்பு எங்கள் பாடசாலையில் இருந்ததால் உயர்தரம் படிப்பதற்காக வந்து சேர்ந்தான்.

(தொடரும்...)

நீதிமர்த்துவம்

ஈசுவரமணி விளையல்வின்கம் பக்ஷத்துறை

- மட்களம்பிற்றுத் தெர்மிக் வாலிமின் மேற்குக் கலாமில் (படிவங்களை) உள்ள கால்தீவிராமமில் 10.01.1914 இல் பிறந்து 1849 இல் கஞ்சாநாதி குடும்பின் புதுது - ஸ்ரீதூபி பின் டாட். க்ளோபில் மன்றந்த பண்டிதர் விளையல்வின்கம் அவர்கள் மாடியிலிக் காலைப் பண்புறைப் பூஷ்டி கவிதீப் புலசையூதைம் இருந்தம் நூற்றாண்டுத் தமிழரியிருக்கின்கூறியிடாகக் காணமுடிந்தவர்.
- தனது ஆரம்பக் கல்வியை மலைக்குறியும் பின்னர் காலைத்தீவும் கற்றுக் கல்வியில் தேர்ச்சி எய்தியார். புகளியலரி விவரியதமியின்னள் அவர்களில் ஸ்ரீகாட்டுவில் பல கல்வித்துறையும் பந்தில் பால்கலையும் யாற்றவர். ஆரி யாத் தெர்விலைப் பெழும்கா முழுநீர் விளையமிகாவே வழந்த இவர் வைபோடி-வெளியோடு நாட்டுக்கூத்து, கொங்பு விளையாட்டு, விளைப் பாட்டுப் பால்கள் ஆமிகாக்கில் பரிசையுண்டயவாகின் காயக்கே அவற்றால் தயாரித்து அங்கோட்டும் திறனை வெற்றிருந்தவர்.
- 1838இல் ஆண்டு ஆக்ரியத் தொழில்பெற்று பதுவன மட்டத்தில் நூற்று ஆணும் இதீநில் பணிபிற்கின்வளை பால்துறையையும் தன் கல்வியையை உயர்த்திக்கொண்டார். சில் கஞ்சாநாதி, எருவில் அரிசியல் தமிழ் கலைன் பால்கலையில் ஆசிரிய பல்லியை வீர்விகாவாட்டுக்காலமில் மட்களப்பட்டு ஆகியிர் கலைஞர்க்குத் தெரியுகின்பெற்று இருவந்த ஆசிரிய பறிர்ச்சி முடிந்து கொழும்பு மாநகரத்தைச் சேர்ந்த மல்வாண தமிழ் முனிசிப் பால்கலையில் இரு வந்தாட்கள் பல்லியாற்றி அங்கிருந்து மட்களப்பட்டு, உள்ளிருக்கா அரசினர் தமிழ் கலைன் பால்கலைக்கு மற்றும் பேர்ரூ அங்கு நான்கு வந்தாட்கள் காலையிருந்து 1960 இல் மட்பட்டுறவு மகா வீதியையாக்கிறது இம்மற்றும் பேர்ரூ. இல்லையும் காலையை இங்கேயே ஆசிரிய பல்லியை மேற்கொண்டார்.

- கஞ்சாநாதி காலை மகாலையின் பேருளையாகவர், சில் 1874 முதல் அங்கு ஆயட்காலத் தலைவராயாகவும் இருந்து பலரிப்பிந்தவர். இவரது காலைகமயம் வாலியை ஏதிந்து ஜஸ்டீஸ் ஆதினம் ‘காலையாமலை’ பட்டத்தையும், சிரிசூ அபிவிருத்தி இந்து கலைரா அவைக்கு ‘காலையாமலை’ பட்டத்தையும், ஈந்துக் கெலரவித்தது.
- வேறும்பு தமிழ் பக்ஷத்தல் அலை இலையை நிதில் நடத்தப்பட்ட கலைதூர் போட்டுகளில் (இருதடவைகள்) பரிசு - வீரேஷரி பத்திரிகையில் அலை காலையை இந்து கலையை அகலாக் கடாந்திய கலைதூர் போட்டுமின் பரிசு - ‘வீரேஷரி’ இவுராக்காலையை மட்கண்டிய புலசையினி நிலையைப் பல்லியைப் படார்த்தி வீரேஷரி/பத்திரிகைப் போட்டுமின் பரிசு - காந்தி நூற்றாண்டு நிலையைதினக் கலைதூர் போட்டுமின் (1869) அலை இலையை நிதில் வரிசெட்டு நிருமிழிருப்பதாகி பண்டிட அவர்களிடமிருந்து பெற்ற பரிசில் என்பன இவர் பண்டத்த காதலைகள்.
- இவையை நாயகரிச்சப்பட்டு இலையைகளின் மஸ பாகங்களியும் அரசுக்கூறுமிடம் நாட்டுக் கூத்துக்கள், வீல்லுப்பாட்டுக்கள் என்கை மஸ பிளையைப் பேற்றுக்கொண்டு இவரால் ஆக்கப்பிழப்பு மஸ கலைதூர் கொஞ்சம்புக்களில் ‘காந்தி காந்தியையும் விவக்கப்பா’, ‘பாரால் அந்தால்’, ‘அவுரையாந்தர் அந்தால்’, ‘மேரம் விளக்கும்பூங்கள்’ (ஒருமாலிலே நாட்டுக்கூத்து), ‘காந்தீர் பள்ளிகள் காலை’ என்பன குறிப்பிடத்தக்கவனா. மூறு பால்களைக் கொண்ட ‘மக்குரீ பிள்ளைகளுக்காலை’ 1888 இல் கஞ்சாநாதியைப் பிரதீச கலைராப் பேரவையினால் கலைருப்பவற்றது.
- தனது இலையைக்கையும் முதல் இவர் கலைப்பிற்கத் தோகங்கைப் பயிற்சியால் தனது முதுமைக்காலத்தியும் உடல் பொனிவரி கருக்குப்பை வழந்தவர். 1923இல் ஆண்டு இந்து கலைரா அவைக்கினால் ‘காலையையாமலை’ பட்டத் தீர்க்கப்பட்டவர்.
- இருப்பிள்ளைத்தில் தனது முதல் மகளின் காலைத்தாருடன் மட்களப்பட்டு வழந்து இயற்கையெய்திய பல்லித்தார் விளையாக்கில் அவர்கள் ஒரு தமிழர் பியாராக்குவிலை காலையை (போட்டி, வாலையாக்கி, காலையை) பண்டதூர் மஸ காந்து எளியமயாகவும், பட்டேங்கற்று விலையுடைய மஸ்தாநாஸ் அகலை என்பதை நடந்துகொவர வெற்றிக்கொண்டார்.

- வாலையாக்கி

■ சிறுக்கலை

“சேர்...எனக்கு எங்கட அம்மாவ அப்ப தெரியாது சேர். ஆரெண் டான் வந்து கையில புடிச்சி ‘வாடா நான்தான் உண்ட அம் மாடா’ என்டா நான் நம்பிர வன் சேர்.

எனக்கு அப்ப முண்டுவய தாம். அம்மா என்ன உட்டுத்து வெளிநாட்டுக்குப் போகக்க.

நோவின்தன்

— மண்டேர் தேசிகன் —

நான் ஒருநாள் அப் பாட்ட கேட்டன் அம்மா கொட்டானா அப்பா என்டு, ஏனென் டிக்குமா சேர் நான் கேட்ட...? மீண்ட சோட்டி கொடியில் கிடந்து. அதாலதான் நான் முகம் துடைக்கிற. அத எடுத்துப்பார்த்தன் சீன் னப்புள்ள களிர் மாதிரித்தான் கிருந்திச்சி. அதுதான் நான் மீண்ட கொட்டான் என்று நினைச்சன்.

சேறே...சேர்... நான் பொறுத்து கல்முன ஆஸ்பத்திரியால கொண்டு வரக்க சரியான கொள்பொமாம். எங்கட கொலனி இடைல்லாம் உடைச்சீ பத்திவச்சிப் போட்டாங்களாம். அப்ப தீர்க்க இடமில்லாம் தென் னங்காலைக்க சேர் - உங்களுக்குத் தெரியும்தானே சேர் - தம்ப வலத்தை தென்னங்காலய - அதுக் நான் அவவுட்ட போன.

அம்மம்மாவும் அம்மப்பாவும் தான் என்ன வளர்த்த சேர். பிறகு ஒருங்கா அம்மா வெளிநாட்டில கிருந்து வந்தாவு. வரயும் நான் அவவுட்ட போக தில்ல. எனக்கு போக விவக்கமா கிருந்திச்சி. அம்மா தெளிஞ்சி பண்டிக்குட்டி மாதிரி கிருந்தாவு. அவட கொலோன் மணமும் எனக்குப் புடிக்கல்ல

டேய் கொம்மயிற்ற போவண்டா போவண்டா எண்டெண்டு அப்பா உழூரும் தில்ல. பொறுத்தான் நான் அவவுட்ட போன.

பொறுவும் அவ என்ன உட்டுத்து வெளிநாட்டுக்கு பொயித்தாவு சேர். வெளிநாட்டுக்கு போனவிய வெளி நாட்டுக்குத்தான் போவாங்களாம். அவியளால போகாம திரிக்க ஏலா தாம்... மெய்தானா ரைச்

சொல்ல மாட்டன் சேர். நீங்க எல்லா ருட்டும் சொல்லிப் போட்டுருவிஸ்க. ஏன்சேர் கேக்கைக்க பட்டப்பேரு என்னண்டு. நீங்களும் அப்படிக்கூப் பிழேதுக்கா சேர்.

அதுக்குப் புறுதான் உங்கடபள் ஒருநாள் விடிஞ்சி வரக்க நான் ஒழும்பிப் பாத்தன் சேர். அம்மா வெளிக்கிடறாவு. அம்மாவ ஏஜன் சீக்காரன் வந்து கூட்டித்து பெயித்தான். அப்பா சொன்னாரு இன்னே ரம் கொழும்பு வசீல போவாங்கடா வெண்டு.

அவபொனத்துக்குப் பொறுகு கடு மையான கொள்பை வரயும் அப்பா வும் உட்டுத்து பொயித்தாரு. பொறுத்தான் நாங்க அகதிமுகா முக்கு போனம்.

அகதிமுகாழுக்க திரிக்கத்தான் நான் முகலமுதல் பள்ளிஞ்கு போனன். நான் நேசறிப்பள்ளிக்கும் ஒரு நாளும் போகல்ல சேர். முழுவுருசம் வரையிலயும் நான் அங்கதான் படிச்சன். என்ன ஒரு நாளும் டாப்புக் கூப்பிழு தில்ல சேர். டாப்புக் கூப்பி டாத்தால எனக்கு பட்டப்பேர் சேர். அங்கயும் டாப்பில பேரில்லாத பிள்ளையள் கிருக்கா சேர். ஏன் சேர் நீங்க வேறு பள்ளிக்கு போன...? அது பெரியள்ளி எண்டா சேர். அங்கும் பிள்ளையள் கிருக்கா சேர்.

வெகுநாளைக்கு புறவு நீங்க ஒரு நாள் எங்கட பள்ளிக்க வரயும் நமக்கு

நல்லன்தாண்டா. நம்மட அதிபர் சேர் மறுகாயும் நம்மட பள்ளிக்கு வந்துத் தாருடா என்டு சொல்லும் எல்லாப் பள்ளியளும் வந்து உங்கள வளைச் சலுவா சேர், உங்களுக்கு நடந்து போகும் ஒன்னா பொறவு.

புதிசாவந்த அதிபருவந்து கம்படுகுக்கயும் நாங்க எல்லாம் வகுப்புக்க ஓடித்தும் அண்டைக்கு எங்களுக்கு சரியான வேலதான். தண்ணிவாளி அள்ளி அள்ளிவந்து கொடுத்தம். ரீச்சர்மாவரல்லாம் சேர்ந்து அண்டைக்கு பள்ளிக்க சமைச்சாங்க. அண்டைக்கு நேரத்தோட பள்ளி உட்டுத்தாங்க. அதால உங்க ளோட மறுகா கதைக்கயும் இல்ல.

கொஞ்ச நாள்யால புது அதிபரு சொல்லப் போட்டாரு. நீ முதல்படிச்ச பள்ளியில இருந்து சேட்டிபிக் கற் வாங்கித்துவா. வந்தாத்தான் உனக்கு உடுப்பு புத்தகம் மதியச் சாப்பாடு எல்லாம்தருவன். இல்லாட்டி இஞ்ச ஒன்டும் கிடையா...

போ போ நாளெள்க்கு வரக்க வாங்கித்து வாண்டாரு சேர். அப்ப அம் மாவும் இல்ல. அப்பாவும் இல்ல. எனக்கு யாருசேர் பழைய பள்ளிக்க போய் சேட்டிபிக்கற் வாங்கித்தாற. நான் அப்பப்பாட்ட சொன்னன். அவரு சொன்னாரு படிச்சீக்கிழிச்

சது போதும்டா மவனே. என்னோட வாடா. பள்ளிக்கு போகவேணாண்டா என்டுத்தாரு சேர்.

அதுக்குப் பொறவு நான் அப்பப் பாவோடதான் திரிஞ்சன். அப்பப்பா என்ன பொன்னாங்காணி புடுங்க கூட்டித்து போவாரு. நானும் புடுங்குவன். பொறவு ஒுத்தில் குளிப்பம். நான் நீந்துவன் சேர். உங்களுக்கு நீந்த தெரியுமா சேர்.

பொறவு கல்லுவாடிக்கு அவரோட போன். அது மேசவாடி சேர். அவருக்கல் வெட்டுவாரு. நான் கூக்கித்து போவன். நான் சொல்ல மறந்துத் தன் சேர். அப்பப்பா பொன்னாங்காணிய கல்முனைக்கு கொண்டு போய் வித்துப்போட்டு வாற சேர்.

கல்லுவாடி உட்டு வந்தபறுகு மயன் டைக்க நாங்க மீண்பிடிக்கப் போவம். அப்பப்பா வீசவாரு. நான் உரவேக்குக்க மீன் வாங்கி வாங்கி போடுவன். மீன் படபடவெண்டு குடிக்கும். உரவேக்கு ஒரு மாதிரியா உதறும் சேர். எனக்கு பாவமா இருந்திச்சி. நான் அப்பப்பாட்ட கேக்கயும் அவரு சொன்னாரு மீனுக்கு பாவமில்லடா. நாம் புத்தகாட்டியும் வேறு யாவரண்டாலும் வந்து புதிச்சீத்துப் போயிருவாங்கடா... என்டாரு சேர்.

சேர் மீனுக்கு பாவமா சேர்... அறுக்கக்க அதுக்கு நோகாதா சேர். பனையான் லேசில சாகாது சேர்.

அதுக்கு தலையில தட்டனும் சேர்.

பொறவு வேளாம வெட்டயும் என்னக் கூட்டித்துப் போனாரு. அவரு வெட்டும் இல்ல. அவருதான் சமயல் கார மூள். சம்மாந்துறைக்கும் என்னக் கூட்டித்து போனாரு. வெங்காயம் உடைச்சீத்தாடா. தண்ணீரள்ளித்து வாடா என்டு ஒுக்கி னப்படுத்துவாரு. அதெல்லாம் பறவால்ல சேர்.

இருநாள் அவருக்கு சமைக்க தேங்காண்ண இல்ல.. அப்ப என்னப் போய் வாங்கித்து வாவிவெண்டுத் தாரு. நான் போறன், போறன், போறன் தான் எவ்வு தூரம் சேர். வரம்பால போய் றோட்டால போய் ரெண்டு முண்டு கட்ட போவனும் சேர். அவரு சாராயம் குடிக்கிற, எங்கட மாமா, மாமி எல்லாரும் வட அடிக்கிற.

இருநாள் அப்பப்பா வடிசாராயம் விக்கிற இடத்துக்கு என்னயும் கூட்டித்துப் போனாரு. என்ன சேர் அது. அங்க பொம்பிளையன் எல்லாம் குடிசீத்து உழுந்துத்து கிடந்தாங்க. எங்கட மாமியும் இட்டுக்குப் புகால உழுந்துத்து கிடக்கயும் மாமா வந்து அடி அடியெண்டு அடிச்சீ இழுக்குத்துப் போனாரு. என்ன சேர் இது.....?

எனக்கு வடிசாராயம் வடிக்கத் தெரியும் சேர். அதுக்கு கன சாமான் வேணும் சேர். புதிக்க வாற ஆழ்க்க ஞக்கு காசி கட்டனும். எப்படிக் காசி கட்டினாலும் எப்பயண்டான ஒருநாளெள்கி புச்சி வழக்குப் போட்டுருவாங்க.

வழக்குப் போடாட்டி அவீயனுக்கு பட்டி ஏற்றாம் சேர். என் சேர் பட்டி ஏற்றுமல்ல.. சாராயம் விக்கிறவிய படி பட்டா.

சீலவேளையில மூள் இல்லாட்டி திவரத்தான் வந்து கூட்டித்துப் போவாங்க.

இவரு குற்றத்த ஓப்புக்கொண்டுத்து கொஞ்ச நாளெள்கி மறியலுவ இருந்துத்து வருவாரு. என் சேர் நீதவான் இதுகள இப்படி உட்டுக்கு இருக்காரு. இப்படி போன அப்பயாவுக்கு மூயிரும் ரூபா மட்டில காசி கிடைக்கும் சேர்.

நான் இப்ப ஐந்தாம் வகுப்பிலுவா சேர். கொலசிப்புக்கு எல்லாரும் அப்பிளிகேஷன் போட்ட. எனக்கு போடல்ல. டாப்பில் பீரு இல்லாட்டி அப்பிளிகேஷன் போட ஏலாதாம். போட்டாலும் நான் பாஸ்பண்ண மாட்டன். எனக்கு ஏழுதப் படிக்கத் தெரியாதானே. எப்படி பாஸ்பண்ணும்.

நான் பள்ளியால நின்டத்துக்கு பொறவு அகதிமுகாமுக்கு பக்கத்

தில் இருக்கிற தென்னாங்காலைக்க புள்ளிக்கிளையோட போய் இளநி ஆய்வுக்கீர்த்தி குடிச்சி மரமேற்யும் பழகித் தன். ஒருநாள் நாங்க மரத்தில் ஏறி இரிக்கக்க தென்னாங்காலக்காரன் வந்துத்தான். புள்ளிக்கிளைகள் எல்லம் மரத்தால சறுக்கி சறுக்கி நெஞ்சு கிழிய இறங்கித்துகள். சூத்தில் உழுகுது அடி. நான் பேசாம வட்டுக்க குருத்து மட்ட யோட மட்டயா ஓட்டித்து இருந்துத் தன். என்ன ஒருத்தரும் காணல்ல சேர். இளைய திருகித் திருகி ஆய்வுக்கீர்த்தி வட்டுக்க இருந்துத்து பாளையில் குத்தி இளைய குடிச்சித்து நாங்க இறங்கித்து ஓடிவருவது. சேர் உங்களுக்கு மரம் ஏற்யும் தெரியா இலுவா சேர்.

முந்த நாத்து அம்மா உங்களிட்ட என்னக் கூட்டித்து வந்து உட்டுட்டு பொய்தான் சேர் சொன்ன. அப்பா உட்டுக்கு போகுயும் இல்ல. அவர வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப அம்மா முன்னுடைய லெச்சம் மட்டில கடன் பட்டிருக்காவு. அப்பா முனு தரம் வெளிநாட்டுக்கு போய் உட்டுக்கு ஓடிவந்துத்தாரு. வேல கஸ்ரம் சம்பளம் இல்ல என்னுடைய போய் சொல்லித்து வந்துருவாரு சேர்.

அந்தக் காச வட்டியோட கொடுக்கணும். அதுக்கு அம்மாவும் வெளி

நாட்டுக்கு போகப்போறாவு. எனக்கு 15,16 வயதானதும் என்னயும் வெளி நாட்டுக்கு அனுப்புவாங்க சேர். இன்னும் நாலவுஞ்சி வருசந்தான் சேர் என்ட பள்ளிப்படிப்ப.

நீங்க உங்கட பள்ளிக்கு ஒருக்கிழ மையா கூட்டித்து போறைங்க. இன்னும் என்ன டாப்புக் கூப்பிடுநாங்க கில்ல. ஏன் சேர் டாப்பு கூப்பிடாம இரிக்காங்க. நீங்க அதிப்ரதானே சேர்! நீங்க சொன்னா கூப்பிடுவாங்கானே.

என்ட பேர்யும் டாப்பில ஏத்துங்க என் சேர். ஏத்துவைவங்களா....?. சேர் நீங்க பள்ளிக்க ரீச்சர் மாரிட்ட நான் சொன்னத்தியல்லாம் சொல் லீப் போட்டைங்க சேர். அவிய என்னப் பக்டி பண்ணுறாங்க சேர். நீங்க லியலுட் ஏன்சீர் சொன்ன... பாக்கியம் ரீச்சர் ‘இவனப் பாத்தா தெரியது; ஒள் கடுமாளாத்தான் இருப்பான். டேய் உண்ட பேரு கிரு பாகரன் தானே’ என்னுடைய கோவிறாவு சேர். நீங்க அவவுட்ட நாளைக்கி சொல்லுங்க சேர் அந்தக்கத கோவிறந்தன்ட கதியன்னுடைய ஏனன்டிக்குமா சேர் என்னப்போல இப்படிம் என்ட கூட்டாளி ஒருவன் பள்ளிய உட்டுக்கு திரியிரான் சேர். அவன்ட பேரு கோவிறந்தன்” ■

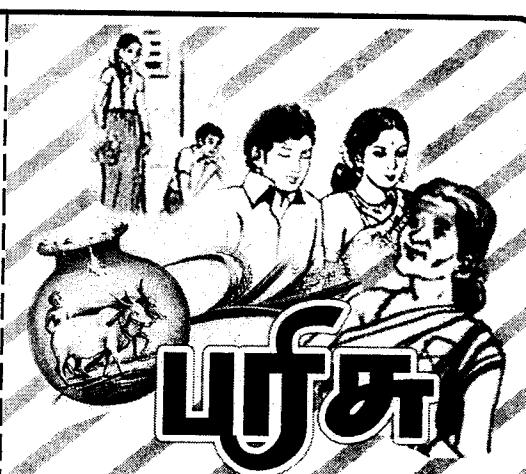
திருங்கறை

இன்று செவ்வாய்க்கிழமை. சங்கர் வீட்டில் நாளைய பொங்கற் பண்டிகைக்கான முன்னேற்பாட்டு வேலைகள் தடல்புடல்.

வீடு முழுதும் தூசி தட்டிக் கொட்டி வீடே தூசி மண்டலம். துடைத்தல் மும்முரம். பாவனைக்குப் பயன்படாத பழைய பண்டங்களை அப்புறப்படுத்தல் - நிலத்தை உரைஞ்சி - தேஷ்து - கழுவிச் சுத் தப்படுத்தல் - மேசை, கதிரை, கதவு, யன்னல் முதலியனவற்றுக்குப் புதிய விரிப்புக் கள் போட்டு அலங்கரித்தல் - இப்படி வேலை ஜாஸ்தி

சங்கர், சங்கரின் மனைவி - மஞ்சு, அவர்களின் மக்கள் - முத்தமகன், மகள் என வீட்டார் அனைவரும் முழு மூச்சாக ஈடுபடுகின்றனர் வீட்டு வேலைகளில்

நேரம் போனது தெரியவில்லை. சங்கர்

- வேல் கருதன் -

குடும்பத்தினர் மதியபோசனம் எடுக்காத தும் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை! மூச்சைப் பிடித்து மும்முரமாக வேலை அமளி யில் இறங்கியவர்கள் இடைக்கிடை தேநீர் அருந்திய போதும், மாலை ஆற்றரை மணிக்குத்தான் அன்றைய முதற்போசனம்.

உடல் உவாதியால் நேரத்தோடு உறக்கத்திற்குப் போனவர்கள் போனது போனதுதான்.

சவள் நித்திரை. அதிகாலை நித்திரை முறிந்து எழுந்தவர்கள் எதிர்கொண்டது சங்கரின் தாய் லட்சமியின் இழுப்பு. லட்சமி இளைத்தினைத்து இழுப்பதை - நெஞ்சு எழுந்தெழுந்து விழுவதைக் கண்கொண்டு பார்க்கவேலாது. லட்சமிக்கு Acute Bronchial Asthma; உடன் சிகிச்சை அத்தியாவசியமாகின்றது.....? ■

- யாவும் கற்பனையல்ல.

சர்வதேச உலக மகளிர் தினமென்டு முந்தனாத்துத் தானே மச்சான் இந்தப் பொட்டைகளெல்லாம் கொடிபுடிச்சிக் கொண்டாடினமாதிரிக் கிடக்கு! அதுக்கி டைமில் மறுகாலும் வந்துத்தாப்பா! இதென்ன பாஸ்டா மச்சான் இந்த உலகம் கூத்துது.

விளை விரக்டீடு

பேன மாசம் காதலர் தினமென்டு வந்து இன்னும் குடாறல். அதுக்குள்ள மகளிர்த்தனம் வந்து நிக்குது.

அதுசரி இந்தத் தினங்களைக் கொண்டாடும் தால மனிசருக்கு ஏதாக்கம் நன்ம கிடக்கிறுக்கா? நானென்டா ஒண்டையும் காணல்ல! கழுத தேஞ்சி கட்டெறும்பானதுப் போலதான் இருக்கு!

ஆண்களோட பெண்களும் சரிசமாக வாழ வேணுமென்டுதான் இந்தப் பொன்டுகள் தினத் தில எல்லாரும் பொதுவாகக் கத்துறாங்க. இப்பெண்டாப்ப என்னவாம்? ஆம்பிளையின் விடப் பொம்புளயள்தானே மச்சான் எல்லா விசயத்திலயும் முன்னுக்கு நிக்கிறாங்க! என்னெண்டாலும் ஒழுக்கம், பண்பாடு, கலாசாரம் எண்டுவரக்க நம்மட சனங் கள் நல்லாப் பின்னடிச்சிப் பொயித்து கள் எண்டு நல்ல வெட்டவெளிச்ச மாத் தெரியுது.

அந்த நாளைய ஆம்பிளைப் போல “நான் தாய்ப்பால் குடிச்ச வண்டா!” எண்டு வீராப்புப் பேசிற துக்கு இந்த நாளையில் ஒரு ஆம்பிளதானும் மருந்துக்கும் கிடையா. தங்கட அழகுவடிவு கெட்டுப்போயிருமென்டு போட்டு புப்பியல் போத்தல கழக்கட்டுக்க இடுக்கித்து உதவாத புள்ளியள வளக்கிற மகளிரத்தான் இந்த இடையெல்லாம் பாக்கிறம். ஓவ்வொரு நாட்டுக்கும் தனித்தனிக் கலாசாரம், பண்பாடு எண்டெல்லாம் இருக்கு. அத அந்தந்த நாடுகள் காப்பாத்துதோ என்னவோ ஆனா நாம நம்மட தமிழ்ப் பாண்பாட்க் கட்டாயம் காப்பாத்த வேணும். இதெல்லாம் இப்பத்தையத் தமிழ்ச் சினிமாப் படங்களால் வந்த வினதான் மச்சான்!

மகளிர் முதல்ல ஒழுக்கமாக இருக்க வேணும். ஆம்பிளையின் வலைட்ட முடியாதளவுக்குச் சமுதாயத்தில் வழங்குது காட்ட வேணும். அப்பட ஒழுக்கமான மகளிர் தங்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகளைக் கேட்டா அதில் நியாயமிருக்கு. தமிழ்ச் சினிமாப் படமும், வெளிநாட்டு மோகமும்... எண்டப்போய் வகித்தப் புரட்டியெடுக்குது....

சரி மச்சான், ஏதோ சொல்லவேணும் போல இருந்திச்சி. நம்மட வாய்தான் சொல்லுக்கேக்கிறல்லையே! கேள்விப்பட்டாலும் மகளிரெல்லாம் வந்து என்னக் கூட்டித்துக்கொண்டுபோய் வேட்பட்டையெல்லாத்தையும் உரிஞ்சிபோடுவானுகள். நமக்கென்னத்துக்குப் பொல்லாப்பு? நான் வாறன் மச்சான்.

- மிருவா

வூறு

‘மல்லினசு’

(44ம் மூண்டு மஹர்)

ஜூன் வரி - 2009

தொடர்பு : முசிரியர் : டெமாயினிக் ஜீவா,
201/4, Srikathiresan Street,
Colombo - 13.
Tel : 011 - 2320721
E-mail : MallikaiJeeva@yahoo.com

விலை : 200/-

அன்பான வேண்டுகோள்!

சந்தாதாரர்கள் தங்கள் 2009ம் மூண்டுக்குரிய சந்தாவைச் செலுத்திப் புதுப்பிப்பதுடன் தங்களுக்குத் தெரிந்த லிலக்கிய ஆர்வலர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒருவரையாவது சந்தாதாரராகச் சேர்த்து உதவுங்கள். அது ‘செங்கதீர்’ தின் வரவுக்கும், வளர்ச்சீக்கும் உரமாக அமையும். 2009ம் மூண்டுக்குரிய மூண்டுச்சந்தா ரூ.750/- மட்டுமே.

■ “செங்கதீர்” இலக்கிய இதழைப் பார்த்தேன். உண்மையில் உளம் பூர்த்தேன். நான் எதிர்பாரா வகையில் அதன் அமைப்பு, உள்ளடக்கம் யாவுமே இலக்கியப் புலத்தில் சிறப்பான உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து நோக்கப்படுவதை உணர்ந்தேன். செங்கதீர் தொடர்ந்து வெளிவர எனது ஆசிகள்.

ஒன்பதாவது இதழில் தாங்கள் சாருமதி பற்றி எழுதிய கட்டுரையில் எனது பெயரைக் கண்டதும் அதிர்ச்சியுற்றேன். நான் தற்பொழுது நெடுந்தீவு மகேஷ் என்ற புனைப் பெயரில் எழுதி வருகின்றேன். சாருமதியின் இலக்கியப் பணி தொடங்கிய காலத்தில் அவனை அறிந்தவன். அதன் பின்னர் இறுதியாக அவர் சுபத்திரன் அவர்களின் கவிதைத் தொகுதியில் வடக்கு கீழ்க்கு மாகாணக் கல்வித் தினைக்களத்தில் 1997 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நான் ஆரம்பக் கல்வி உதவிப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றியபோது சந்தித்தார். அவனை நினைவுகூர்ந்து தங்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் எனது பெயர் இடம்பெற்றுள்ளமையாலேயே தங்களின் கட்டுரை எவ்வாறு எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது. தங்கள் ஏற்றத்தாழ்வற்ற; காழ்ப்புவப்பற்ற கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள் வரவேற்கப்படவேண்டியவை என்பதை என்னிட மகிழ்வறுகின்றேன்.

- திரு. செ. மகேஷ்

9/33, விகாரை வீதி, திருக்கோணமலை.

■ சென்ற இதழில் (மார்க்டி 2008) நபார்த்தீபன் எழுதிய பாம்பின் கால் பாம்பறியும் என்ற கட்டுரை தொடர்பாகச் சில குருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். நபார்த்தீபன் சிறந்த சிந்தனாவாதி இருப்பினும் அவர் கட்டுரை தொடர்பாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லாமலும் இருக்க முடியவில்லை.

ஆண்கள் இருக்குமட்டும் மேலாதிக்கம் இருக்கவே செய்யும்; பெண்கள் இருக்கும் வரை கொடுமைகள் தலைகாட்டும் போது அவர்களின் குரல் ஆணாதிக்கக் குரலாகவே ஓலிக்கும். கண்ணகியின் குரல் கணவனுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் பெண்ணின் ஆணாதிக்கக் குரலே.

பெண்கள் ஓர்பாரி சொல்லி அழும் காலகட்டம் இப்போது இல்லை. கூமர், ஒரு வீறும் போக சம உரிமை இப்போது பெண்களுக்கு இருக்கிறது. ஒரு வீறு சாஸ்திரப்பம் ஏனில்லை என்றால் இரவில் நடமாட சட்டபூர்வமான ஒர் ஆணின் துணை தேவைப்படுவதே!

இருப்பினும் பெண்கள் தரப்பில் ஏற்படும் அநியாயங்களைப் பெண்கள் எழுதுவது போல், ஆண்கள் யதார்த்தபூர்வமாக அனுகமுடியாது என்பது எனது அப்பிரயாயமாகும்.

பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தின் பெண்பாற புலவர்களான ஒளவையார் போன்றவர்களும் பெண்களின் துயரங்களைத் தமது பாடல்களில் சரியாக இனம்காட்டவில்லை. காலம் முன்னோக்கி நகர்ந்துள்ளது. ‘அதிகமான் கணக்குக்கு ஒளவை ஒரு கிளியாபாட்டா’ என்ற புதிய கவிதை கூட ஒரு ஆணினால் எழுதப்பட்டது. இந்தக் கவிதைகூட ஓர் ஆணினால் எழுதப்பட்டு ‘Sex appeal’ உடன் மின்ஸ்வதையும் காணமுடியும். இன்ன காரணம் பற்றி பெண்களின் பிரச்சினையை ஓர் ஆணினால் கையாள்வது இன்றைய காலகட்டத்தில் பொருத்தம் இல்லாமை போன்று தெரியவில்லையா?

பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறும் காலத்தில் ‘ராஜாய் மோகண்ராய்’ மட்டும் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறுவதை எதிர்த்துப் போராட்டார். நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் இருந்தும் ஆண்களிடமிருந்து ஒரேயொரு குரல் மாத்திரம் பெண்ணியத்திற்காக அன்று ஓலித்தது.

ஆணாதிக்க சமுதாயம் பெண்களை அடக்கியாண்டதால்தான் அன்று பெண்களே தமது பிரச்சினைகளை எழுதியும் பேசியும் போராட முடியவில்லை. கவிக்குயில் சரோஜினிதேவி நாயுடுவின் கவிதைகளிலும் தேசிய ரீதியான உணர்வுபூர்வமான கவிதைகளே உண்டு. பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கவிதைகள் உண்டா என்பது சந்தேகமே. எனவேதான் இந்த 21ம் நூற்றாண்டிலாவது பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளுக்குத் தாமே எழுதியும் பேசியும் போராட்டம் செய்வது பிழை என்று சொல்வதற்கில்லை.

‘மணி ஜந்தரை

மணி ஜந்தரை

என் ஜந்தரை

மணீக்கூடு ஜிடவில்லை’

இது ஓர் ஆண் கவிஞரின் கவிதை. உள்ளடக்கம் எதுவும் இல்லை. தமது பிரச்சினைகளைத் தாமே இனம்காட்டும் ஜிலிஜியபுத்தமாவின் கவிதைகளோ ஆண்டாள் பிரதர்சினியின் பாவாடை நாடாவிலிருந்து தொடங்கும் கவிதையோ சற்று விரசமாக இருந்தாலும் நிராகரிக்க முடியாது.

ஓரு குடும்பம் - சில பெண் பின்னளைகள். குடும்பத்தலைவி, தலைவனைக்

காவலுக்கு வைத்து மார்க்கெட்டுக்குக்கூடப் போகமுடியாமல் தவிக்கிறான். வக்கிரம் படைத்த சுக்கிரன் போல் உள்ள கணவன் தனது பாலியலைப் பின்னையில் கூடக் காட்டிவிடக்கூடிய கலிகாலம் அல்லவா இப்போது நடக்கிறது! ஆகவேதான் இப்போது தம்மையும், தமது கௌரவத்தையும் காப்பாற்றும் துணிச்சலும், எழுத்தும் பெண்களிடமிருந்து வரவேற்கப்பட வேண்டும்.

காந்தியார் கஸ்தாரிக்குக் கொடுத்த உரிமையோ பாரதியார் செல்லம்மாளுக்குக் கொடுத்த உரிமையோ இன்று பெண்களுக்குத் தேவையில்லை. ‘பழையன கழிதல் புதியன புகுதல்’ என்ற அடிப்படையான உரிமைகள் ஆதிக்கம் என்ற அடிப்படையில் அமையாது பாஸ்பர நல்லெண்ணை என்ற அடிப்படையில் அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

சேர்பொன் இராமநாதன் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை தேவையில்லை எனச் சொன்னது உண்மைதான்! இருப்பினும், காலம் முன்னோக்கி ஒடி உலகின் முதல் பெண் பிரதமராக ஸ்ரீமாணோ பண்டாரநாயக்கா வந்ததையும் வரலாறு பதிவுசெய்துள்ளது. அன்றைய போருளாதாரச் சூழ்நிலையில் பெண்கள் சீதனம் கொடுப்போராயும், ஆண்கள் சீதனம் வாங்குவோராகவும், இங்கிலீஸ் படித்த கணவனுக்கு ஒரு ஆட்மரப் பெண்ணாகவும், பொம்மையாகவும் பெண் இருக்க வேண்டும் என அவர் விரும்பியும் இருக்கலாம். சேர்பொன்.இராமநாதனின் புற்றில் எது இருந்ததோ என அறியாமல் நபார்த்தீபன் எழுதியுள்ளார் போன்றே தெரிகிறது.

தமிழின் பிரச்சினை பற்றித் தமிழன் எடுத்துச் சொல்வதுபோல் பிறரால் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது.

தவித் மக்களின் பிரச்சினையை தவித் சொல்வது போல் மேல்தட்டுக்காரன் கூறமுடியாது. அவை இருதயத்தில் இருந்து பிறப்பவை.

‘ஞாயிற்றுக்கிழமையும் எங்களுக்கு இல்லை....’ என்று மார்த்தட்டும் பெண்ணியக் கலிதை சார்பில் சொல்ல வருவதாவது:

உங்கள் கணவனுடன் கலந்தாலோசித்து ஞாயிற்றுக்கிழமையை உங்கள் கணவரிடம் கொடுங்கள்.... சமையல் கலையையும் சொல்லிக் கொடுங்கள்.

- தீக்கவயல் சி.தர்மகுலசிவகம் -

24/1, பொஞ்சொல்லி, வீதி, மட்டக்களப்பு.

திருமண சேவை

புதுமணமா, மறுமணமா?.....
எவ்வகைத் திருமணமாய்வும்,

கூதெநிவழுறை முன்னோடி, சர்வதேச, சகலருக்குமான தங்கள் திருமண அறநிறப்புத்தந்தர், தனிமனித நிறவநர், குரும்பசிட்டியூர், மாயைழு வேல் அழுதனே!

கிள்ளும் ஏன் தயக்கம்?

**விபரங்களைத்
திங்கள், புதன்,
வெள்ளி**

மாலை வேகளாகளில்

**2360488,
2360694,
4873929**

தொலைபேசியில்

விசாரித்தறிகுக!

முகவரி :

B.T.C மெற்கிறா மாழிமனை
(வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத் திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம், 33ம் ஒழுங்கை வழி)

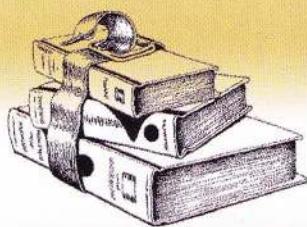
**55 ஆம் ஓழுங்கை,
கொழும்பு - 06.**

சுவாமான தெருக்குரச் சுயகுருவி முறையை! மதிகான்வை மணவாழ்வக்குக் குரும்பசிட்டியூர் மாயைழு வேல் வழுதனே!

“AKARAM”

◆ Books

◆ Stationers

“Aharam”

82, Bar Road,
Batticaloa.

Tel : 060-2643986

எழுத்து எழுத்தாளர்களது
நிற்கள் யாவும்
ஒரே கூடத்தில் கிடைக்கப்பெற

அகரம்

C'in Printers - 05, Iruthayapuram West, Batticaloa. 065-2222597

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org